

■ MARIUS NISTOR, PREȘEDINTELE FEDERAȚIEI SINDICATELOR DIN EDUCAȚIE "SPIRU HARET": "Școala românească este în avarie"

PAGINA 2

■ Ministrul Educației - prins între reforme, contestatari și neajunsurile din teren

PAGINA 2

■ CRISTIAN GREȘANU, DIRECTOR AL GRUPULUI EDITORIAL CORINT: "Întreaga piață editorială traversează o nouă criză"

PAGINA 3

■ DELIA DRAGOMIR, MANAGER EUCOM: "Pandemia ne-a ajutat să ne dăm seama că putem învăța diferit"

PAGINA 3

■ GABRIELA FOLCUȚ, DIRECTORUL EXECUTIV AL ASOCIAȚIEI ROMÂNE A BĂNCILOR: "Educația financiară este calea spre bunăstare economică"

PAGINA 4

■ REPREZENTANȚII FUNDAȚIEI OTP BANK ROMÂNIA: Educația financiară în învățământul primar și gimnazial nu este suficientă

PAGINA 5

■ ANDREEA SAVA, COORDONATOR PROGRAME DE EDUCAȚIE ASOCIAȚIA ȚINE DE NOI: "În mediul universitar nu avem nici măcar o lege care să recunoască învățarea online"

PAGINA 6

■ COSTEL NEGRICEA, RECTORUL UNIVERSITĂȚII ROMÂNIO-AMERICANE: „În sectorul învățământului, probabil că cel mai mult lipsește încrederea în sistemul educațional"

PAGINA 7

■ EVELINA NECULA, CO-FOUNDER & CMO KINDERPEDIA: „Educația nu îndrăznește să facă pași decisivi către un viitor digital"

PAGINA 8

SUPLIMENT GRATUIT

BURSA

ZIARUL OAMENILOR DE AFACERI

ediția a III-a

EDUCAȚIA
SUPLIMENT
GRATUIT AL
ZIARULUI
BURSA

49%

dintre elevii români de 15 ani nu reușesc să-și folosească informațiile dobândite în școală.

NU PREDAI
FARĂ SĂ ÎNVETI

"Până când clasa politică nu va înțelege că investiția în școala românească este prioritară, nu vom reuși să facem nimic. Degeaba schimbăm, facem reforme peste reforme".

Marius Nistor, președintele
Federației Sindicatelor din Educație (FSE)
"Spiru Haret"



Ministerul Educației anunță o nouă reformă. Autoritățile par pregătite pentru o schimbare structurală, profesorii, elevii și părinți par să nu mai fie atât de convinși, nu atât de utilitatea acesteia, cât mai ales de șansele de reușită. Există o certitudine - fără investiții masive, în dotări, infrastructură și pregătirea resursei umane nu se va putea face nimic temeinic.

Învățământul autohton a făcut un prim pas pe calea revenirii la normalitate. Elevii și profesorii și-au dat întâlnire în unitățile de învățământ, lăsând în urmă online-ul pandemiei, și există speranțe că vor face acest lucru până la finalul anului școlar. Aceasta ar fi principala veste bună a acestei toamne, în rest, din nefericire, încă avem parte de multe știri neplăcute și de discuții sterile. Toaletele din curtea școlii au revenit în atenție cu o intensitate greu de închipuit, în condițiile în care subiectul este tocit de ani buni. Ministrul Educa-



DAN NICOLAIE

ției, premierul, politicieni de frunte, profesori respectați au întors problemele pe toate fețele și au ajuns la aceeași concluzie: trebuie făcut ceva. Ce? Vom vedea. Nici salarizarea profesorilor nu a fost scutită de discuții aprinse. Sindicaliștii arată cu degetul spre autorități, lansează amenințări discrete și speră că poate se va face ceva și că, decât deloc, e bine și mai târziu. Lipsa personalului calificat este un alt subiect fierbinte. Faptul că se spune din această zonă că nu există niciun motiv de mulțumire este foarte trist.

Legile educației au produs la

rândul lor o mare agitație. Mii de propuneri și amendamente au fost făcute din toate zonele. Sindicatelor au cerut modificarea sistemului de finanțare și trecere la finanțare per clasă, în loc de preșcolar/elev, deoarece la ora actuală nicio unitate de învățământ nu se poate încadra în buget. Au vorbit de necesitatea unor psihologi în școli, de resursă umană specializată care să lucreze cu elevii cu cerințe educaționale speciale, de bază materială adusă la zi. De asemenea, s-a susținut că degeaba vom avea o lege foarte bună, dacă nu va fi respectată, un argument fiind acela că legea actuală prevede că învățământul trebuie să

primească 6% din PIB și nu s-a alocat niciodată acest procent.

Cu toate acestea, ministrul Cîmpeanu, premierul Ciucă, președintele Iohannis susțin că reforma din educație este inevitabilă, iar autoritățile își vor da tot concursul ca ea să aibă loc. Teoretic, vestea este bună, practic, rămâne de văzut, școala românească este zguduită de 30 de ani de tot felul de reforme, iar efectele sunt vizibile pentru absolut toată lumea. Altfel, un lucru nu trebuie uitat - învățământul autohton, încă, are profesioniști adevărați, oameni dedicați, care reușesc, în pătrățica lor, să miște lucrurile în direcția corectă. ■

Anicia

SINDICATE

”Școala românească este în avarie”

(Interviu cu Marius Nistor, președintele Federației Sindicatelor din Educație “Spiru Haret”)

Sindicatul din învățământ au avut o perioadă foarte grea în ultimii doi ani, timp în care problemele tuturor celor implicați în actul educațional s-au înmulțit. Marius Nistor, președintele Federației Sindicatelor din Educație (FSE) “Spiru Haret”, susține că în continuare neajunsurile sunt multiple, iar motivele de nemulțumire lipsesc cu desăvârșire.

Reporter: Care sunt concluziile la care ați ajuns după doi ani școlari de sfășurați în condiții deosebite?

Marius Nistor: Este clar că avem nevoie de investiții, atât în baza materială, cât și în resursa umană. Nu poți să ceri colegilor să predea online fără să organizezi cursuri de formare prin care să-i pregătești. În plus, foarte mulți elevi nu au avut cum să participe la aceste ore din cauză că nu aveau aparatura după care să se conecteze. După perioada de început, care a fost tulbure, cei mai mulți dintre colegi au reușit să se adapteze, însă este greu să vorbești în fața unui monitor fără să primești un feedback. Școala trebuie să continue față în față, iar Guvernul este obligat să ia toate măsurile necesare pentru ca să nu mai ajungem să închidem școlile.

Reporter: Pe cine a ajutat și pe cine a dezavantajat desfășurarea cursurilor în mediul online?

Marius Nistor: Nu cred că a avantajat pe nimeni. A fost o perioadă grea, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice. Sper ca în noul an școlar să nu mai avem nicio zi în care să fim

obligați să facem cursurile online.

Reporter: Care sunt principalele probleme cu care se confruntă acum sistemul educațional?

Marius Nistor: Sunt multe și aproape toate țin de finanțare. Până când clasa politică nu va înțelege că investiția în școala românească este prioritară, nu vom reuși să facem nimic. Degeaba schimbăm, facem reforme peste reforme. Poate cea mai mare problemă este legată de resursa umană. La ora actuală, în multe județe, avem deficit de personal. Sunt foarte puțini absolvenți de top din învățământul superior care intră în sistem. Pentru cei mai mulți, un post în sistemul de învățământ nu este o prioritate, este doar o variantă de rezervă.

Reporter: Care este cea mai mare nemulțumire pe care o are în acest moment un sindicalist din învățământ? Dar mulțumire?

Marius Nistor: Cred că cea mai mare nemulțumire este legată de nerespectarea promisiunilor făcute de către clasa politică. Cadrele didactice ar fi trebuit să beneficieze de o majorare salarială pentru a atinge maximul pre-

văzut de Legea 153/2017, încă din septembrie 2020. Însă, nici până în acest moment nu s-a întâmplat acest lucru. În plus, această lege a fost de la început concepută greșit. Dacă în toate țările europene, angajații din învățământ sunt în treimea superioară a grilei de salarizare, în România, dascălii sunt în treimea inferioară. În concluzie, dacă dorim să avem cadre didactice motivate și bine pregătite, avem nevoie de o majorare substanțială a salariilor, peste ceea ce Legea 153 prevede acum. Potrivit noului proiect de lege, profesorul debutat ar urma să beneficieze de salariul mediu pe economie. Acesta ar fi un prim pas spre o salarizare corectă în sistemul educațional. La ora actuală nu există vreun motiv de mulțumire.

Reporter: Cum vedeți anul școlar 2022-2023, având în vedere că problema coronavirusului este departe de a fi încheiată?

Marius Nistor: Eu sper ca elevii, părinții și angajații din învățământ să-și ia toate măsurile pentru ca să nu mai ajungem să închidem școlile. Cred că nu există vreun cadru didactic care își dorește să se întoarcă în online. Avem nevoie de interacțiune, de cursuri fizice.

Reporter: Ce considerați că ar trebui modificat la cadrul legal din domeniul, mai ales că se discută intens de noul proiect al Legii Educației?

Marius Nistor: În cadrul negocierilor avute, Federația Sindicatelor din

Educație „SPIRU HARET” a venit cu peste 100 de propuneri de modificare a proiectului de lege supus dezbaterii publice. Am cerut modificarea sistemului de finanțare și trecere la finanțare per clasă, în loc de preșcolar/elev, deoarece la ora actuală nicio unitate de învățământ nu se poate încadra în buget. Avem nevoie de mai mulți psihologi în școli, de resursă umană specializată care să lucreze cu elevii cu cerințe educaționale speciale, de bază materială adusă la zi. Școala românească este în avarie. Însă, degeaba vom avea o lege foarte bună, dacă nu va fi respectată. Și legea actuală prevede că învățământul trebuie să primească 6% din PIB și nu s-a alocat niciodată acest procent.

Reporter: Ce lipsește în acest moment pentru o îmbunătățire a procesului de educație: personal calificat, dotări, o strategie pe termen lung?

Marius Nistor: Să începem cu personalul nedidactic și didactic auxiliar: pe lângă că au salarii foarte mici, din cauza subfinanțării, în multe școli, avem deficit de posturi. În ceea ce privește personalul de predare, cel puțin în Municipiul București, avem deficit de educatoare și de profesori de științe exacte. Dotări? Care? Din 2008 nu s-au mai făcut investiții în laboratoare. Este clar că avem nevoie de o strategie pe termen mediu și lung. Însă, putem să facem zeci de strategii dacă nu le și respectăm și nu creștem finanțarea.

Reporter: Vă mulțumim! ■



Marius Nistor: "Cea mai mare nemulțumire este legată de nerespectarea promisiunilor făcute de către clasa politică. Cadrele didactice ar fi trebuit să beneficieze de o majorare salarială pentru a atinge maximul prevăzut de Legea 153/2017, încă din septembrie 2020. Însă, nici până în acest moment nu s-a întâmplat acest lucru".

Ministrul Educației - prins între reforme, contestatari și neajunsurile din teren

Ministrul Educației a avut o vară fierbinte. Dezbatereră publică pe Legile Educației a consumat foarte multă energie, iar o parte din aceasta nu a fost una pozitivă. Ministrul Sorin Cîmpeanu este amenințat cu o moțiune simplă de cenzură în Parlament, dar și cu o petiție care cere demiterea sa și care a strâns zeci de mii de semnături. În același timp, problemele din teren sunt cele deja cunoscute, iar toaletele din cadrul școlilor l-au adus în "vizorul" premierului Nicolae Ciucă. Dincolo de toate acestea, evenimentul acestei luni îl reprezintă începerea noului an școlar.

Ministrul a avut mai multe sfaturi pentru elevi, părinți și profesori: "Fiecare profesor știe și-și evaluează cel mai bine elevii, ritmic, pe parcursul întregului an școlar în așa fel încât să fie eliminată acea presiune a notei, fără să eliminăm media generală la finalul fiecărui an de studiu. Să eliminăm acea presiune inutilă generată de goana după note, goana după note a elevilor, goana după note, din păcate, a multor părinți care nu înțeleg că școala nu se face pentru notă, școala se face pentru ca ai lor copii să deprindă acele competențe care îi vor ajuta să se dezvolte în viață conform propriilor aspirații de dezvoltare atât personală și cât și profesională pentru fiecare dintre acei copii care vor alege un domeniu". Potrivit ministrului, "competențele, așteptările, evenimentul și



ceea ce au nevoie pentru a se dezvolta armonios în societatea viitorului" sunt lucrurile importante pentru elevi.

Sorin Cîmpeanu subliniază că asigurarea unui curriculum care să fie la dispoziția școlilor și a elevilor trebuie să asigure elevilor "șansa de a atinge potențialul maxim".

Ministrul afirmă că, până la finalul acestui an calendaristic, trebuie finalizate noile planuri-cadru în învățământul liceal, în așa fel încât elevii care vor intra în clasa a noua din septembrie 2023 să poată susține examenul de bacalaureat într-o nouă formă, adaptată schimbărilor: "Cei care încep școala astăzi vor su-

șține examenul de bacalaureat așa cum a fost anunțat. Singura schimbare este aceea decisă împreună cu partenerii de dialog social, a păstrării programei în forma cunoscută înainte de pandemie pentru ambele examene naționale: evaluare națională și bacalaureat. Deci toți elevii care încep astăzi școala vor susține

bacalaureatul în forma cunoscută. Vor putea susține un examen de bacalaureat diferit doar elevii care vor începe școala anul viitor, în septembrie 2023, după planuri-cadru noi, după un curriculum nou, după ce vor fi parcurs patru ani de liceu într-un alt fel vor susține și un examen de bacalaureat într-un alt fel. Nu schimbăm regulile jocului în timpul jocului. Planurile-cadru vor trebui să fie finalizate în acest an calendaristic, pentru că în spatele fiecărei discipline din panul-cadru, în funcție de numărul de ore alocat fiecărei discipline va trebui să avem un curriculum adecvat și adaptat, centrat pe adevărate competențe". Ministrul mai spune că, după elaborarea viitorului curriculum, va fi nevoie de noi manuale, disponibile și în format digital. Cîmpeanu a precizat că toate acestea „sunt abordate cu maximă seriozitate” și subliniind că are în continuare consultări privind viitoarele decizii din sistem: "Nu am vorbit niciodată despre reintroducerea uniformelor obligatorii. Am spus întotdeauna că este bine - atât cât am văzut în sisteme de educație avansate, Statele Unite, Marea Britanie, Franța - să avem elevi mândri de școala lor, să poarte un însemn, fie că este un pin, așa cum purtăm tricolorul putem purta însemnul școlii, fie că este o cravată, fie că este o eșarfă, pentru

fete, îmi doresc să fie mândri de școala lor și acest lucru să se vadă și prin însemne. Însemne de apreciere la adresa școlii nu înseamnă uniformă obligatorie".

Cîmpeanu a reafirmat că problema privind toaletele din școli este "exagerată": "Noi finanțăm, nu poate încheia contract pentru toaletă Ministerul Educației, primăria încheie. Haideți să luăm afirmația completă: deci am spus - și mențin ceea ce am spus - problema grupurilor sanitare neconforme din școli este o problemă importantă. Ea trebuie să fie rezolvată și va fi rezolvată. Exact asta au fost cuvintele. Pe de altă parte, este o problemă exagerată, pentru că de multe ori legăm digitalizarea și calitatea educației de toaletă. Toaleta, chiar dacă este în curte, ea poate să fie conformă. Cu toții am fost la festivaluri, cu toții mergem la plajă și sunt toalete conforme, care nu sunt în clădire. Nu iau apărarea autorităților locale. În vârf de munte, o școală cu patru elevi care trebuie să aibă acces la educație, în vârf de munte nici Elveția, nici Statele Unite, nici Japonia nu au inventat rețeaua de canalizare. În vârf de munte, acolo sunt acele școli cu patru copii, acolo e greu de rezolvat, acolo toaleta va trebui să fie conformă, dar în exteriorul școlii".

El a adăugat că, în prezent, la nivel național, 306 școli nu au toaletă "conformă", dintre acestea 126 au finanțare și trebuie să folosească această finanțare până la finalul anului. ■

Anul școlar 2022 – 2023 a început pe 5 septembrie și se va încheia în 16 iunie 2023, pentru majoritatea claselor. Elevii din clasele a VIII-a vor termina cursurile în 9 iunie 2023, iar cei din clasele a XII și a XIII-a în 2 iunie. Structura anului școlar este următoarea: cursuri - de

luni, 5 septembrie 2022 până vineri, 21 octombrie 2022; vacanță - de sâmbătă, 22 octombrie 2022 până duminică, 30 octombrie 2022; cursuri - de luni, 31 octombrie 2022 până joi, 22 decembrie 2022; vacanță - de vineri, 23 decembrie 2022 până duminică, 8 ianuarie 2023; cursuri - de luni, 9 ianuarie 2023 până vineri, 3 februarie 2023, respectiv vineri, 10 februarie 2023, sau vineri, 17 februarie 2023, la decizia inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, după caz; vacanță - o săptămână, la decizia inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, în perioada 6-26 februarie 2023; cursuri - de luni, 13 februarie 2023 respectiv luni, 20 februarie 2023, sau luni, 27 februarie 2023, la decizia inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, după caz, până joi, 6 aprilie 2023; vacanță - de vineri, 7 aprilie 2023 până marți, 18 aprilie 2023; cursuri - de miercuri 19 aprilie 2023, până vineri 16 iunie 2023; vacanță - de sâmbătă, 17 iunie 2023 până duminică, 3 septembrie 2023. ■



Anul școlar 2022 – 2023 a început cu o multitudine de schimbări care impun adaptarea tuturor celor implicați în procesul educațional. Anul școlar are cinci module, nu două semestre ca până acum, dar noului săptămânilor de școală rămâne același. Între cele cinci module există vacanțe, pe care le vor avea în același timp toți elevii din toate ciclurile de învățământ. Tezele nu mai sunt obligatorii, iar evaluarea trebuie făcută pe toată durata anului școlar, urmând a fi date mai puține note.

Numărul de note acordate de-a lungul anului va depinde de numărul de ore din programa școlară. Pentru o materie care se predă de două ori pe săptămână, profesorul trebuie să acorde cel puțin cinci note într-un an școlar. Tezele nu vor mai fi obligatorii, dar orice profesor le poate susține, în cazul în care consideră necesar pentru evaluarea elevilor. La finalul anului școlar va exista o singură medie la fiecare materie.

Pe lângă "Școala altfel" a fost introdusă și "Săptămâna verde", în care se vor organiza activități de protecție a mediului și de conștientizare a schimbărilor clima-

tice. Cele două săptămâni se vor desfășura în perioada 27 februarie-16 iunie 2023, în intervale de câte 5 zile consecutive lucrătoare.

Transferul elevilor de la o unitate școlară la alta se va accepta doar în situații excepționale, iar elevii nu vor mai putea fi exmatriculați. ■



EDITURI

“Întreaga piață editorială traversează o nouă criză”

(Interviu cu Cristian Greșanu, director al Grupului Editorial Corint)

Timp de doi ani, activitatea editurilor s-a mutat în online, reușind să-și păstreze cititorii aproape, ba chiar să ajungă la un public nefidelizat până atunci, ne-a spus Cristian Greșanu, director al Grupului Editorial Corint. Acesta ne-a precizat, în cadrul unui interviu, că întreaga piață editorială traversează o nouă criză, tocmai când abia începea să-și revină din precedenta.

Reporter: Cât de mult a fost afectată piața cărții de evenimentele din ultimii doi ani?

Cristian Greșanu: Ne-am adaptat cu toții nesperat de bine la noua realitate. Timp de doi ani, activitatea editurilor s-a mutat în online, reușind să-și păstreze cititorii aproape, ba chiar să ajungă la un public nefidelizat până atunci.

Reporter: Predarea online a dus la o creștere a rolului cărții școlare și al materialelor auxiliare sau dimpotrivă?

Cristian Greșanu: S-a simțit poate chiar mai mult decât înainte nevoia de manuale și auxiliare atractive și actuale, racordate în primul rând la nevoile elevilor. În lipsa unei interacțiuni fizice cu profesorul la clasă, elevii s-au bazat mai mult pe manuale și auxiliare, astfel că pentru ei rolul cărții școlare chiar a crescut semnificativ.

Reporter: Cu ce probleme s-a confruntat editura dumneavoastră în perioada crizei sanitare?

Cristian Greșanu: În primul rând, a trebuit să ne dezbrăăm de vechile obiceiuri și să ne adaptăm din mers la noile metode de lucru, în speță la programul hibrid. Deși am suferit inițial, în timp ne-am dat seama și de avantajele: cheltuieli mai mici, angajați mai motivați și mai fericiți, reducerea riscurilor legate de pandemia Covid.

În al doilea rând, închiderea librăriilor care activau fizic, în spațiul real, ne-a diminuat vânzările, creșterile din online neputând compensa, per ansamblu, pierderile. A fost dificil din punct de vedere financiar. Ne-am ajutat din mers planurile de tipar și am învățat să devenim mai cumpătați, mai prudenți.

Reporter: Ce strategie ați abordat ca să treceți mai ușor peste criză?

Cristian Greșanu: În timpul pandemiei am virat puternic spre online, trend pe care ne străduim să îl menținem și astăzi. Totodată, ne-am revizuit și adaptat planurile pe termen scurt și mediu, am limitat anumite cheltuieli și am încercat să luăm mai bine pulsul pieței de carte.

Reporter: Trec editurile printr-o perioadă de criză?

Cristian Greșanu: Întreaga piață editorială traversează o nouă criză, tocmai când abia începea să-și revină din precedenta. Dacă în timpul pandemiei criza a fost provocată de restricțiile impuse de autorități și de starea permanentă de panică în care se aflau oamenii din cauza unui virus necunoscut, în prezent problemele sunt de altă natură, însă efectele sunt similare. Astăzi, ne confruntăm cu un început



Sursa foto: facebook / Editura Corint

de criză economică globală și cu toții sperăm să nu fie ca în 2008-2010, dar analiștii ne cam atenționează că poate fi chiar mai rău. La problemele cauzate de proximitatea războiului și de creșterea galopantă a inflației, industria de carte se mai confruntă și cu o foarte mare criză de materie primă esențială pentru noi – hârtia. Cum China a sistat exporturile către Europa, iar Uniunea Europeană a blocat importurile din Rusia, România mai are foarte puține surse de aprovizionare, în cantități mici și la prețuri exorbitante. Consecința este, desigur, creșterea mare a prețului de vânzare, care s-a observat la lucrările publicate în 2022. Sperăm ca situația să se stabilizeze și publicul cititor să aibă acces, în grila unor prețuri rezonabile, la cărțile îndrăgite.

Reporter: Care sunt principalele probleme cu care se confruntă o editură, inclusiv una care tipărește manuale?

Cristian Greșanu: Una dintre cele mai importante și dificile probleme cu

care ne confruntăm este lipsa resursei umane, a personalului calificat. În edituri lucrează profesioniști de nișă, cu specializări complexe: redactori, tehnoredactori, graficieni etc. Aceste meserii, în general, nu se învață într-un loc anume, într-o facultate, sunt necesari ani buni de experiență și multă muncă pentru a obține rezultate pozitive.

O altă problemă cu care ne confruntăm anual ca editură care tipărește manuale este timpul extrem de scurt pe care îl prevede ministerul de la anulul licitației până la predarea manualelor. De asemenea, prețul de achiziție pentru manual este unul dintre cele mai mici din UE. Statul plătește efectiv foarte puțin pentru această muncă enormă pe care editurile o fac, de multe ori la limita sau sub limita costurilor de producție.

Reporter: Care a fost evoluția prețurilor?

Cristian Greșanu: Prețurile au continuat să crească de-a lungul anului curent, pe fondul presiunilor externe: inflația, criza hârtiei, costurile crescute de tipar, criza energetică etc.

Reporter: Valul de scumpiri din ultimul an v-a afectat?

Cristian Greșanu: Inevitabil. Valul de scumpiri a dus la scăderea tot mai mare a puterii de cumpărare și a nivelului de trai ale populației, care se traduce, în general, în diminuarea vânzărilor. În același timp, creșterea galopantă a costurilor de producție ne-a forțat să majorăm prețul de vânzare, cu riscurile inerente. Însă avem mare încredere în cititori, care cu siguranță vor continua să cumpere

titlurile bine alese de echipa noastră de profesioniști.

Reporter: Cum a evoluat activitatea companiei dumneavoastră în ultima perioadă?

Cristian Greșanu: Am continuat să publicăm volume de interes pentru publicul larg, precum și volume de nișă, pentru un public informat și deja fidelizat, ba chiar am făcut eforturi de expansiune, în direcția demarării unei noi colecții pe nișa de parenting, Corint pentru părinți, care va avea lansarea oficială luna aceasta, mai precis pe 24 septembrie.

Reporter: Ce estimări aveți pentru 2022?

Cristian Greșanu: Încasarile vor fi comparabile cu anul 2021, probabil cu o ușoară creștere, în condițiile unei explozii a costurilor.

Reporter: Ce proiecte aveți în derulare (v-au fost afectate proiectele prevăzute de pandemie)?

Cristian Greșanu: Continuăm serialele „Cărțile care au făcut filmele” și „Clubul de lectură, conversație și distracție powered by Corint Junior” realizate împreună cu librăriile Cărturești, precum și colaborarea cu History Channel. Avem, de asemenea, o colaborare nouă cu platforma Veridica și căutăm în permanență noi modalități de a genera discuții și contact permanent cu cartea în spațiul public. Luna aceasta vom demara un Club de Istorie, moderat de jurnalistul Marian Voicu, precum și noua colecție Corint pentru părinți, prin care sperăm să aducem plus valoare pe piața cărților de parenting.

Reporter: Mulțumim! ■

”Pandemia ne-a ajutat să ne dăm seama că putem învăța diferit”

(Interviu cu Delia Dragomir, Manager Eucom)

Interesul pentru învățarea limbilor străine este în creștere în țara noastră. Eucom este un important furnizor de cursuri de limbi străine pentru sectorul corporat din România, iar afacerea este 100% românească, co-fondatorii Delia și Silviu Dragomir punând bazele companiei în 2002, pentru a răspunde nevoilor și provocărilor firmelor aflate în plină expansiune și integrare în mediul de afaceri globalizat.

Reporter: Interesul pentru limbi străine este evident în ultimii ani. Pandemia a influențat tendințele legate de acest aspect?

Delia Dragomir: Da, consider că pandemia a accelerat procesul de digitalizare, astfel că mulți oameni au avut noi oportunități de a lucra de la distanță, ceea ce le-a permis să colaboreze cu companii care nu se află neapărat la noi în țară. Tocmai de aceea, nevoia de a stăpâni cel puțin o limbă străină s-a accentuat.

Reporter: Ce proiecte aveți în derulare în acest moment?

Delia Dragomir: Dintre proiectele recente țin să menționez programul de cursuri gratuite organizate pentru refugiații ucraineni și noua colaborare cu asociația non profit Narada, prin care organizăm cursuri de limba engleză pentru copii, disponibile în mod gratuit pe platforma lor. De asemenea, unul dintre țelurile noastre pe termen lung este să ne extindem pe plan internațional, deja având potențiali clienți din țările vecine.

Reporter: Cursurile de limba engleză și română organizate gratuit pentru refugiații ucraineni i-au ajutat să se integreze mai rapid?

Delia Dragomir: Acest proiect a avut un dublu scop - pe lângă cel de a le facilita ucrainenilor adăpostii în România integrarea la noi în țară, am vrut să venim și în sprijinul celor care au experiență în acest domeniu și își doresc să-și continue activitatea profesională în România, iar în acest sens am cooptat-o în echipa noastră pe Maryna, ucraineană care s-a mutat în România în luna martie și care a fost trainerul de engleză pentru

acest proiect. Pe lângă ea, am cooperat și alți traineri ucraineni care acum sunt parte din echipa Eucom și lucrează alături de noi pentru diverse proiecte.

Anul acesta, pe parcursul a trei luni, am oferit cursuri gratuite de limba română și engleză pentru refugiații ucraineni de pe teritoriul României. S-au înscris peste 200 de persoane la cursuri, formându-se 5 grupe de limba română și 6 grupe de limba engleză. Cele 11 grupe formate au avut alocate un total de 220 de sesiuni, iar investiția companiei Eucom în acest proiect se ridică la suma de 20.000 de euro. Ne bucurăm că am putut contribui în acest fel.

Reporter: Cursurile pot fi organizate oriunde în țară?

Delia Dragomir: Da, cursurile noastre pot fi organizate oriunde în țară, mai ales că noi organizăm și cursuri online, fapt care s-a acceptat în perioada pandemiei. Am avut și avem cursanți din toate colțurile țării, iar în continuare organizăm cursuri atât online, cât și fizic, la sediul clientului.

Reporter: Câți specialiști în limbi străine se găsesc în echipa dumneavoastră?

Delia Dragomir: Echipa noastră număra peste 100 de oameni, o parte dintre aceștia sunt în zona organizațională/administrativă a activității, iar marea majoritate sunt vorbitori de limbi străine, traineri și evaluatori, care implementează programele contractate și aduc valoare partenerilor noștri. Numărul de ore alocat diferă în funcție de disponibilitatea și capacitatea de muncă a fiecăruia. Business-ul nostru



Delia Dragomir ne-a declarat: "Dintre proiectele recente țin să menționez programul de cursuri gratuite organizate pentru refugiații ucraineni și noua colaborare cu asociația non profit Narada, prin care organizăm cursuri de limba engleză pentru copii, disponibile în mod gratuit pe platforma lor. De asemenea, unul dintre țelurile noastre pe termen lung este să ne extindem pe plan internațional, deja având potențiali clienți din țările vecine".

este un business de volum, ceea ce înseamnă că ai posibilitatea să decizi cât de mult îți dorești și poți să te implici. În acest moment acoperim peste 33 de limbi străine, în special în serviciul de language assessment, unde ne sunt solicitate cele mai diverse limbi străine.

Reporter: Ce ne puteți spune despre stilurile de predare, astfel încât cursanții să acumuleze cât mai mult într-un timp cât mai scurt?

Delia Dragomir: La Eucom personalizăm fiecare curs în parte, astfel încât să răspundă nevoilor pe care le

au participanții. Ne preocupăm să înțelegem cât mai bine încă de la început obiectivele și nevoile care există. Vedem ce nivel au participanții, ce dorințe, în ce mediu lucrează, astfel încât, prin cursurile noastre, să le oferim exact ceea ce au nevoie pentru a se dezvolta pe plan personal și profesional. Pomind de aici construim cel mai potrivit program. Avem un stil de a preda diversificat și adaptat nevoilor adulților. Spre exemplu, la cursuri primesc drept „temă” mini-exerciții pe care le pot face în pauza de prânz de la birou sau înainte de a pleca la lucru.

Numim asta micro learning și am observat că acest stil, de a împărți procesul de învățare în calupuri mici, ajută adulții. Pentru că poate fi descurajant să știi că trebuie să aloci, să spunem, două ore de studiu neîntrerupt. Însă dacă împărți acele două ore pe intervale mai mici, întinse pe mai multe zile, studiul devine mai accesibil, pentru că se poate face în mici reprize, între alte activități mai presante. Avem tot soiul de astfel de tactici prin care ajutăm adulții să includă în programul lor aglomerat și studiul unei limbi. Folosim peste 200 de manuale, platforme, jocuri si activitati interactive iar cursurile sunt personalizate în funcție de specificul industriei și obiectivele cursanților.

Reporter: Considerați că este folositor să fie îmbinată școala online cu cea offline?

Delia Dragomir: În contextul metodelor de predare inovative pe care le avem, precum Agile Learning, care îmbină cu succes factorul uman cu partea digitală, mizăm pe un astfel de mix între online și offline. Această digitalizare accelerată prin prisma pandemiei a fost totuși benefică, facilitând anumite progrese legate de platformele noastre de predare și mai ales în procesul de evaluare.

Reporter: Poate fi considerată pandemia o șansă pentru învățământul tohtoton?

Delia Dragomir: Pandemia ne-a ajutat să ne dăm seama că putem învăța diferit, putem învăța de oriunde și ne putem folosi de resurse altele decât cele tradiționale, așadar consider că o îmbinare a celor două stiluri de învățământ e un pas spre o generație nouă de tineri curioși și descurcăreți.

Reporter: Cum decurge colaborarea cu organizația Narada?

Delia Dragomir: Urmăresc de ceva vreme, de la distanță, activitatea organizației Narada și am toată admirația pentru munca depusă de echipă. Noi, la Eucom, împărtășim aceleași

valori - prin munca noastră ne dorim să influențăm pozitiv viața oamenilor. Cursurile noastre de limbi străine sprijină o mulțime de persoane să se dezvolte profesional, să se simtă mai siguri pe ei atunci când vorbesc într-o altă limbă decât cea nativă, să prindă încredere în ei și în ceea ce le rezervă viitorul. Să țintească cu încredere cât mai sus, atât pe plan profesional cât și personal si să aibă încredere să isi urmeze visurile, chiar dacă uneori acele visuri ne poartă pe meleaguri străine. De aceea ne bucurăm să ne continuăm misiunea de a aduce un plus valoare în viața oamenilor contribuind la munca pe care Narada o face deja de ani de zile. Prin cursurile pe care le punem la dispoziție gratuit pe platforma NaradiX, oferim acces la educație unor tineri care au nevoie de asta. Sperăm ca această contribuție să fie un pilon de sprijin pentru ei și să îi ajute să își urmeze cele mai îndrăznețe visuri.

Reporter: Ce așteptări aveți de la finalul acestui an ?

Delia Dragomir: Misiunea noastră pe termen lung este să susținem 1.000.000 de oameni să avanseze în carieră și să le creăm o experiență plăcută de învățare.

Reporter: Ce lipsește în acest moment pentru o îmbunătățire a procesului de educație: personal calificat, dotări, o strategie pe termen lung?

Delia Dragomir: Cei mai buni profesori sunt cei care te provoacă, cei care îți dau de lucru (și individual), cei care te conduc în acest proces, care te scot din zona de confort, cei care îți descoperă tăriele și slăbiciunile și știu cum să jongleze cu ele. Orice om este bun pe una dintre abilități, în detrimantal altora. Unii vorbesc mai bine, alții scriu, alții înțeleg un discurs, însă overall ai nevoie de toate abilitățile aduse la un anumit nivel. În asta constă măiestria unui profesor în a te înțelege pe tine, cursantul, și a te ghida în tot acest proces.

Reporter: Vă mulțumim! ■

BANCI

"Educația financiară este calea spre bunăstare economică"

(Interviu cu Gabriela Folcuț, Directorul Executiv al Asociației Române a Băncilor)

Educația financiară este calea spre bunăstare economică, opinează Gabriela Folcuț, Directorul Executiv al Asociației Române a (Băncilor ARB). Domnia sa consideră că cel mai important progres al sistemului de învățământ, care s-a adaptat nevoilor actuale, a fost introducerea disciplinei obligatorii de educație financiară la clasa VIII-a.

Reporter: Care sunt cele mai mari neajunsuri ale sistemului de învățământ în ceea ce privește educația financiară? Se implică sistemul educațional în formarea tinerilor din punct de vedere financiar?

Gabriela Folcuț: La nivelul societății românești, educația financiară a fost privită ca o ramură sofisticată și inaccesibilă a educației. Aceasta a fost asociată uneori, în mod eronat, ca fiind o problemă de interes specifică mai degrabă societăților dezvoltate. Educația financiară este un instrument de impulsare a dezvoltării economice, nu o rezultantă a sa. Un nivel crescut de educație financiară generează schimbări comportamentale, care contribuie la îmbunătățirea sustenabilității financiare, la consolidarea gradului de bunăstare a românilor și la dezvoltarea economică.

Sistemul de învățământ s-a adaptat la nevoile actuale și consider că cel mai important progres a fost introducerea disciplinei obligatorii de educație financiară la clasa VIII-a.

O cercetare de piață realizată în rândul populației în urmă cu șase ani a relevat că, în percepția publică, școala (79%), băncile (66%) și mass media (65%) sunt responsabile de educația financiară a populației.

România ar trebui să fie preocupată de exodul populației. Înainte de pandemie, o pondere de 25% din forța de muncă activă din România a emigrat.

Lipsa de alternativă optimă în piața muncii din România și educația scăzută pe tot parcursul vieții "LLL" în rândul adulților, de 0,9% față de 11% în UE, sunt, alături de o cultură scăzută de alfabetizare financiară, unele dintre cauzele pentru nivelul actual al gradului de sărăcie din România.

Rata de sărăcie și excluziune socială este de 35,8% în România, față de o medie europeană de 22%.

Noi toți avem idei și priorități, dintre care unele sunt convergente, iar altele mai puțin. Educația financiară este o prioritate convergentă pentru noi toți, fie că vorbim de sectorul public sau de cel privat. Educația financiară este una dintre prioritățile autorităților naționale și europene.

"Elevii din România au ocupat locul al șaptelea în rândul a 29 de state europene, în cadrul concursului European Money Quiz. Preminații în materie de educație financiară au plasat România în top 10 european și acest rezultat se datorează progreselor din ultimii ani în aria educației financiare".

ne, mai ales că un european din doi este alfabetizat financiar.

Reporter: Care credeți că ar fi soluțiile pentru rezolvarea situației actuale? Cum se implică sectorul financiar în educarea copiilor și a tinerilor?

Gabriela Folcuț: România poate stabili ca obiectiv național bunăstarea economică, măsurată ca PIB per capita. Intermedierea financiară creează premisele necesare creșterii economice viitoare. Influența pozitivă a intermedierei financiare asupra dezvoltării economice a unei țări este stabilită prin corelația puternică, de 0,8. Pentru accelerarea intermedierei financiare pe baze sustenabile și a incluziunii financiare, se impune creșterea nivelului educației financiare. Piatra de temelie a unei economii dezvoltate și integrate este edu-

cația, în toate formele acesteia. În mod paradoxal, oportunitatea vine exact din zona în care astăzi putem să spunem că înregistrăm carențe.

Trebuie adresate măsuri pentru creșterea nivelului de educație financiară și de pregătire / reorientare profesională pe tot parcursul vieții.

Strategia Națională de Educație Financiară, care sperăm că va fi asumată și aprobată la nivel guvernamental în acest an, urmează prin planul de acțiune să adreseze măsuri calibrate pe segmentele de populație.

Trebuie să extindem conceptele financiare în programa școlară și să formăm profesorii pe o bază mai largă. Acest aspect va crește gradul de educație a viitorilor utilizatori de produse și servicii financiare.

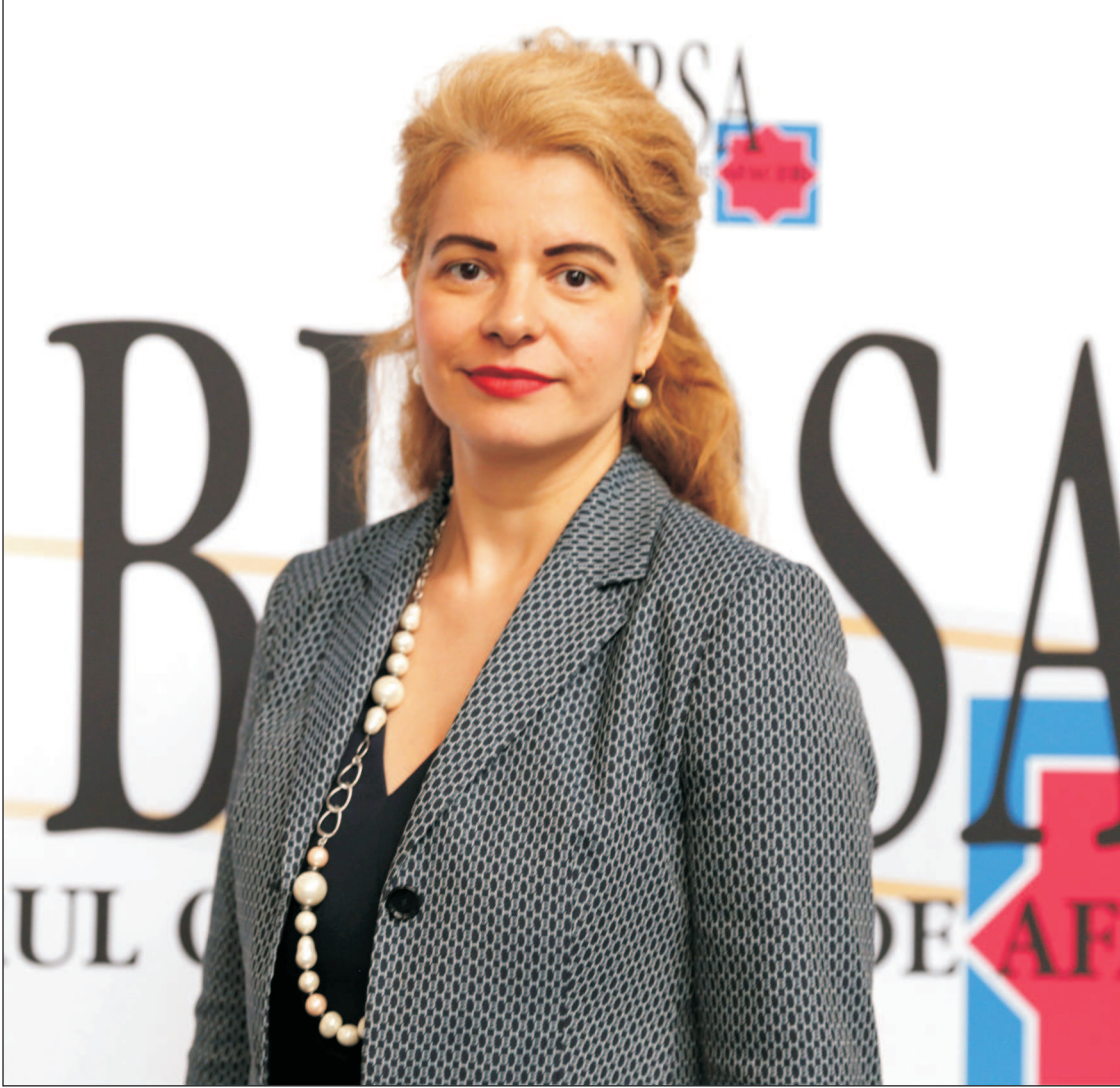
Vom continua să adresăm prin programe specifice creșterea gradului de alfabetizare financiară a adulților, evident acolo unde este cazul.

Mai rămâne ca o parte dintre românii adulți să îmbrățișeze și altă cultură, cum este cea economico financiară. Societatea românească are nevoie de modele care pot genera o dezvoltare pe verticală a culturii economice în România. Numai așa România poate progresa. Un exemplu concludent privind nivelul scăzut de educație pe tot parcursul vieții este cel legat de costul la nivelul economiei determinat de lipsa de competențe adecvate în piața muncii.

O soluție pentru o mai bună integrare financiară este și implementarea unui program european de creștere a nivelului de educație financiară. Astfel, piatra de temelie a acestei armonizări ar trebui să fie introducerea în curricula școlară obligatorie a educației financiare pentru toți cetățenii Uniunii Europene.

În acest moment, UE se confruntă cu consecințele conflictului din Ucraina, cu fenomenul migrației și cu discrepanțele în materie de bunăstare economică care s-au accentuat în perioada pandemiei.

Uniunea Europeană ar trebui să creeze cadrul unitar pe care statele, în special cele emergente, să-l aplice uniform. Sustenabilitatea proiectului european depinde și de nivelul de educație financiară, iar integrarea facilă a cetățenilor europeni se poate



"Sistemul de învățământ s-a adaptat la nevoile actuale și consider că cel mai important progres a fost introducerea disciplinei obligatorii de educație financiară la clasa VIII-a", ne-a declarat Gabriela Folcuț.

suri de creștere a nivelului de alfabetizare financiară.

La nivelul Asociației Române a Băncilor, programele de educație financiară au debutat în urmă cu 11 ani. ARB este implicată în nucleul de bază care elaborează Strategia Națională de Educație Financiară. Cel mai important lucru pe care-l vom face este să ne implicăm în implementarea planului de acțiune aferent Strategiei Naționale de Educație Financiară.

Asociația Română a Băncilor desfășoară programe de educație financiară pentru profesori, elevi, adulți și antreprenori, lista programelor prezentate nefiind exhaustivă.

● Asociația desfășoară două tipuri de cursuri pentru specializarea profesorilor:

- ✓ BNR, ARB, ASF, prin intermediul IBR, au acreditat la Ministerul Educației singurul curs integral de educație financiară destinat profesorilor care predau disciplina obligatorie "Educație socială" elevilor de clasa a VIII-a. Sistemul bancar contribuie indirect la formarea tinerei generații și la creșterea gradului de educație financiară. În primul an de la acreditare au fost formați 455 de profesori, ceea ce, prin efectul de multiplicare, înseamnă că cel puțin 50.000 de elevi vor fi formați anual de către acești profesori. Cursul este acreditat pe o perioadă de 4 ani.
- ✓ ARB a continuat Programul de Formare Continuă "Educație Financiară Bancară pentru Profesori" fiind formați deja 700 de profesori care predau educație financiară elevilor din clasele I-XII. Cursul este primul program intensiv dedicat profesorilor din România și urmărește aprofundarea sau înțelegerea conceptelor cheie în ceea ce privește funcționarea sistemului bancar pe care le diseminează elevilor în cadrul orelor de dirigenție, economie și educație financiară/antreprenorială.
- Campania de educație financiară și digitală "Pastila de bunăstare", care este realizată de ARB în cadrul campaniei #dreptullabanking, conține 20 de pastile video difuzate la TV. Fiecare pastilă video se centrează în

jurul unei teme concrete privind utilizarea unui serviciu/produs bancar.

● Asociația Română a Băncilor a realizat împreună cu Poliția Română și Directoratul Național de Securitate Cibernetică o campanie de educație digitală, clienții putând accesa site-ul www.sigurantaonline.ro.

● Asociația a realizat o serie de tutoriale ce conțin sfaturi pentru antreprenori oferite de experți din zona bancară.

● ARB este implicată alături de autorități în organizarea de programe de educație financiară la nivel național pentru elevii de gimnaziu și din licee, precum și pentru antreprenori.

Reporter: Care este feedbackul din partea elevilor și a părinților legat de existența unor astfel de programe? Acolo unde există cursuri de educație financiară, care sunt rezultatele?

Gabriela Folcuț: Elevii sunt foarte receptivi la noțiunile de educație financiară și digitală. Educația financiară conduce la creșterea bunăstării financiare individuale, a capacității de suplimentare a fondurilor pentru pensie și a rezilienței în fața unor factori de risc, cum este o criză economică.

Elevii din România au ocupat locul al șaptelea în rândul a 29 de state europene, în cadrul concursului European Money Quiz. Preminații în materie de educație financiară au plasat România în top 10 european și acest rezultat se datorează progreselor din ultimii ani în aria educației financiare.

Digitalizarea este cea care a fost impulsionată în perioada pandemiei, ceea ce a condus la creșterea nivelului de educație digitală. Digitalizarea nu a început, ci a accelerat în perioada pandemiei. Această trecere la cashless, contactless a accelerat puternic în această perioadă.

În anul 2015, 94% din plățile de retail erau efectuate cash, dar după primul an de pandemie un sondaj realizat de IRES 2020 ne arată că 27% dintre românii care au cont bancar plătesc prin Internet și mobile banking. Pornim de la paradigma că 6% erau plăți electronice în 2015, iar în 2020, 27% plătesc prin internet și

mobile banking.

Și plata cu cardul a înregistrat o creștere susținută. Valoarea și numărul tranzacțiilor de plată cu cardurile emise de prestatorii de servicii de plată rezidenți au crescut cu 53,3% în decembrie 2021 versus decembrie 2019, în cei doi ani de pandemie.

Reporter: Ce, mai exact, ar trebui să știe orice tânăr, când intră într-o bancă?

Gabriela Folcuț: Sistemul bancar a pus la dispoziția populației site-ul www.educatiefinanciara.info, unde consumatorii găsesc informații despre modul optim de utilizare a produselor și serviciilor bancare. Este în beneficiul fiecărui client să parcurgă informațiile pentru a cunoaște avantajele, dar și riscurile.

Reporter: Cum se răsfrânge în buzunarele noastre lipsa de educație financiară?

Gabriela Folcuț: Ne dorim ca românii să nu mai aștepte reactiv de riscurile unei crize în momentul în care resimt efectele crizei. Educația financiară realizată pe baze constante i-ar putea determina să acționeze proactiv și i-ar proteja de astfel de momente mai puțin plăcute. În mod proactiv, consumatorii ar putea să adopte măsuri de creștere a rezilienței la nivel individual.

Prin educație financiară creștem numărul persoanelor care ar putea concepe și implementa măsuri de redresare individuală, ceea ce ar redu-

"O cercetare de piață realizată în rândul populației în urmă cu șase ani a relevat că, în percepția publică, școala (79%), băncile (66%) și mass media (65%) sunt responsabile de educația financiară a populației".

ce presiunea fiscală, mai ales în perioadele de criză, și presiunea socială.

Românii au avut acces târziu la produsele și serviciile financiare. În vremea comunismului, doar 5% dintre români aveau un cont curent, iar în primul deceniu de după revoluție alți 12% au deschis un cont curent, potrivit unui studiu IRES. Începând cu anul 2000, aproximativ 77% din-

tre români au deschis un cont curent la bancă.

Unii oameni trebuie să iasă din bula "nu sunt interesat de educație financiară" pentru că nu folosesc produse și servicii financiare. Educația financiară înseamnă inclusiv să cunoști potențialul impact al unei situații/crize și să adopți măsuri economice în beneficiul propriu.

La nivel mondial se discută de probabilitatea unei recesiuni, aspect probabil. Un nivel crescut de educație financiară te determină să adopți o conduită optimă în fața consecințelor unei contracții a economiei. Abordarea trebuie să fie una proactivă, nu una reactivă. Fără un nivel adecvat de educație financiară, reziliența în fața unei crize este redusă.

Reporter: Unde ne aflăm pe harta europeană din punct de vedere al educației financiare?

Gabriela Folcuț: La 15 ani de la integrarea în Uniunea Europeană, românii au traversat deja două crize în calitate de cetățeni europeni, prima fiind criza financiară declanșată la scurt timp după aderarea la UE. În prezent, traversăm cel puțin trei crize suprapuse: criza de sănătate, criza energetică și criza declanșată de războiul Rusia- Ucraina.

Consider că acestea sunt și argumentele pentru care parcursul României în marea familie europeană nu a fost mai degrabă unul alert. România se evidențiază ca fiind statul european aflat la coada plutonului UE în materie de incluziune financiară (69%), intermediere financiară (27%), în timp ce scorul de alfabetizare financiară este de 11,2. La nivel mondial, aproximativ un cetățean din trei este educat financiar, în timp ce în Europa 52% dintre adulți sunt educați din punct de vedere financiar.

Scorul mediu de alfabetizare financiară în cele 26 de țări participante la studiul OECD este de doar 12,7 din 21 și 13 doar pentru țările membre OECD. Scorurile mai mici au fost obținute de adulții din Italia (11.1), România (11.2) și Columbia (11.2).

Studiul internațional privind educația financiară a adulților OECD 2020 arată că în România scorul de educație financiară, normalizat la 100, este de 53,4, în timp ce scorul mediu de educație financiară pentru țările cuprinse în studiu este de 60,5. În România, raportările defalcate privind scorul de alfabetizare financiară sunt de 48,3 la cunoștințe financiare, 55,7 la comportament financiar și 54,7 la atitudine financiară.

România, ca stat membru al Uniunii Europene, a înregistrat progrese notabile în ultimii ani în aria educației financiare. Începând cu anul școlar 2020/2021, elevii de clasa a VIII-a au reprezentat prima generație care a beneficiat de ore obligatorii de educație financiară, disciplina fiind denumită Educație socială. Astăzi avem deja un draft al Strate-

Reporter: Mulțumesc! ■

FUNDATII

REPREZENTANȚII FUNDAȚIEI OTP BANK ROMÂNIA:

Educația financiară în învățământul primar și gimnazial nu este suficientă

O dată cu introducerea educației financiare ca disciplină obligatorie de studiu în programa școlară, a fost făcut un prim pas foarte important, sunt de părere reprezentanții Fundației OTP Bank România. Aceștia ne-au spus, în cadrul unui interviu, că acest lucru nu este și suficient, atât timp cât legea vizează doar învățământul primar și gimnazial.

Reporter: Care sunt provocările cu care se confruntă sistemul educațional în ceea ce privește formarea tinerilor din punct de vedere financiar?

Fundația OTP Bank România: Una dintre cele mai importante provocări referitoare la problematica educației financiare în școli a fost tocmai lipsa de preocupare și interes pentru acest subiect din partea celor chemați să o facă. Abia în ultimii ani, când a început să se discute din ce în ce în ce mai mult despre necesitatea și importanța educației financiare în școli, au început să apară și inițiative concrete, cum ar fi, de exemplu, includerea educației financiare ca disciplină opțională în programa școlară destinată învățământului primar. Mai mult decât atât, o dată cu modificarea legii educației naționale din toamna anului trecut, educația financiară va deveni competență obligatorie în învățământul primar și gimnazial.

Reporter: Care credeți că ar fi soluțiile pentru rezolvarea situației actuale?

Fundația OTP Bank România: O dată cu introducerea educației financiare ca disciplină obligatorie de studiu în programa școlară, a fost făcut un prim pas foarte impor-

termen lung sunt mai mari. Așadar, o primă soluție ar fi generalizarea educației financiare ca disciplină de studiu în toate formele de învățământ, sau măcar până în clasa a douăsprezecea. O alta se referă la elaborarea și implementarea unei strategii naționale de educație financiară care să se adreseze publicului larg, indiferent de vârstă, profesie, studii etc. Fiecare dintre noi are nevoie de educație financiară continuă, indiferent de etapa vieții în care ne aflăm.

Reporter: Ce programe educaționale derulează Fundația OTP Bank Romania?

Fundația OTP Bank România: În cadrul Fundației există mai multe direcții strategice de acțiune, care sunt transpuse în diferite inițiative adresate unui public divers. Programele noastre de educație financiară (destinate atât elevilor, cât și adulților) s-au bucurat și se bucură de un binemeritat succes pentru că răspund unor nevoi stricte din partea celor interesați să învețe cum să aibă o relație sănătoasă cu banii lor și, astfel, să deprindă și să manifeste un comportament financiar responsabil. Există apoi Lecția în online, un program național de educație digitală realizat în colaborare cu Federația Sin-



Echipa Fundației OTP Bank România

startAware, un program-pilot de orientare vocațională care oferă posibilitatea tinerilor liceeni să descopere singuri, în funcție de propriile pasiuni, aspirații și puncte forte, cum își pot alege traiectoria profesională optimă.

Reporter: Care este profilul cursanților care urmează aceste programe?

Fundația OTP Bank România: Având o asemenea diversitate de programe, participanții noștri aparțin, evident, mai multor categorii socio-profesionale. La programele noastre participă elevi, studenți, profesori, întreprinzători, funcționari și, în general, oricine e interesat de propria evoluție personală și profesională, având credința că un demers educațional sau altul i-ar putea fi de folos pentru atingerea obiectivului vizat.

Reporter: În ce mod colaborează Fundația cu autoritățile pentru ca în școli să existe și cursuri de educație financiară pe scară largă?

Fundația OTP Bank România: Fiind un promotor activ al educației financiare, Fundația se implică activ în sprijinirea oricărei inițiative responsabile legate de acest domeniu. În context, menționăm parteneriatul dintre OTP Bank România și Primăria Miercurea Ciuc, prin care s-au pus bazele unei colaborări de lungă durată în scopul promovării educației financiare pentru elevii din comunitatea locală respectivă. Debutul promițător al acestui proiect marcat de un interes peste așteptări al publicului nostru țintă ne încurajează să mergem mai

departe, astfel încât educația financiară să poată fi accesibilă cât mai multor elevi interesați de acest domeniu.

Reporter: Care este feedbackul din partea elevilor și a părinților legat de existența unor astfel de programe?

Fundația OTP Bank România: Activitatea Fundației OTP Bank România a debutat cu un program de educație financiară destinat elevilor din învățământul gimnazial, căruia i s-au adăugat ulterior alte câteva module dedicate elevilor de liceu. Ne mândrim cu faptul că prin acest program de educație financiară au trecut, literalmente, mii de elevi din toată țara, iar aprecierile au fost, în unanimitate, la superlativ, nu doar din partea beneficiarilor direcți ai acelor autentice experiențe de învățare, ci și a părinților sau profesorilor. De altfel, o dovadă vie a acestui fapt constă în aceea că, un profesor sau mai mulți dintr-o școală au recomandat programul altor colegi de breaslă, ceea ce a făcut ca, în doar câțiva ani, programul să capete o asemenea notorietate încât să fie cerut în toate colțurile țării.

Reporter: Ce, mai exact, ar trebui să știe orice tânăr, când intră într-o bancă?

Fundația OTP Bank România: Aici e important de știut ce vârstă are tânărul respectiv. Dacă e minor, are acces la o serie de produse și servicii, evident, limitate față de cele destinate unui tânăr care a împlinit 18 ani. Poate avea un cont curent și un card, probabil și o aplicație

simplă de plăți a băncii sale. Deci, în acest caz, tânărul nostru trebuie să știe ce e un cont curent, un card și să se familiarizeze cu modalitatea de folosire a acestuia. Toate aceste elemente nu sunt de o complexitate ridicată, dimpotrivă, dar necesită un pic de atenție și interes pentru a fi cunoscute. În situația în care tânărul nostru a împlinit 18 ani și desfășoară o activitate pentru care primește un salariu, relația sa cu banca cunoaște o nouă dimensiune, mai complexă, prin aceea că poate opta nu doar pentru produse și servicii curente (cont, card), ci se poate gândi la producerea de finanțare, transfer de bani, plăți interbancare, investiții, deci, la o gamă mult mai extinsă de posibilități. Mai mult decât atât, un tânăr care a împlinit 18 ani are, potrivit legii, capacitatea deplină legată de re-

sponsabilitatea asumării și îndeplinirii unor obligații care se nasc, de pildă, din contractarea unui credit. Așadar, în această situație, e nevoie ca tânărul să dispună de un nivel mai ridicat de informații și cunoștințe de natură să faciliteze înțelegerea produselor și serviciilor bancare la care se gândește să apeleze.

Reporter: Unde ne aflăm pe harta europeană din punct de vedere al educației financiare?

Fundația OTP Bank România: Chiar dacă au fost înregistrate anumite progrese în ultimii ani prin dezvoltarea unor inițiative sau programe specifice, România continuă să ocupe ultimul loc în rândul țărilor din Uniunea Europeană în ceea ce privește educația financiară.

Reporter: Mulțumesc! ■



"O dată cu introducerea educației financiare ca disciplină obligatorie de studiu în programa școlară, a fost făcut un prim pas foarte important. Nu și suficient, atât timp cât legea vizează doar învățământul primar și gimnazial".

tant. Nu și suficient, atât timp cât legea vizează doar învățământul primar și gimnazial. Chiar dacă există abandon școlar, pentru majoritatea copiilor din România procesul educațional nu se termină odată cu absolvirea clasei a opta. Mai există patru ani de liceu, iar apoi studiile universitare. Educația continuă trebuie să existe în viața fiecărui om, indiferent de vârstă, iar în cazul celei financiare, cu cât e începută de la o vârstă fragedă, iar apoi perpetuată în toate formele de învățământ, cu atât beneficiile pe

dicatelor Libere din Învățământ. Programul se adresează cadrelor didactice din învățământul preuniversitar. Tot pentru cei din învățământ, de data aceasta fiind vizat și mediul universitar, am creat în colaborare cu Mind Architect un program numit Neuroștiința la clasă. În cadrul acestuia, profesorii au la dispoziție mai multe instrumente special create astfel încât să faciliteze prezentarea și explicarea unor concepte din domeniul neuroștiinței într-un limbaj simplu și accesibil. În această vară, am derulat



AFACERI

”În mediul universitar nu avem nici măcar o lege care să recunoască învățarea online”

(Interviu cu Andreea Sava, Coordonator programe de educație Asociația Ține de Noi)

Asociația “Ține de Noi” este o organizație care își propune să creeze comunități active în domeniul politicilor publice economice, educaționale și în domeniul energiei și constituirea unui spațiu de dezbateră în societate legat de problemele guvernării României. Obiectivul principal este acela de a crea în jurul acestei organizații un adevărat laborator de idei orientate spre societate și un nucleu pentru politici publice viitoare. În ultimii patru ani, sub diverse forme organizatorice, cu sprijinul altor asociații, a organizat numeroase evenimente care abordează subiectul educației, reunind un număr de peste 1000 de actori relevanți în educație: profesori, reprezentanți ai sindicatelor, directori, reprezentanți ai Ministerul Educației și agenților din subordine, precum și o serie de persoane publice implicate în deciziile privind sistemul de învățământ, dintre care și președintele României și Ministerul Educației și Cercetării.

Reporter: După doi ani de pandemie, care este cea mai mare nemulțumire pe care sectorul educației o are?

Andreea Sava: Cu siguranță, toți actorii implicați în sectorul educației au fost afectați de pandemia din ultimii doi ani. Cadrele didactice s-au confruntat cu lipsa instruirii pentru sistemul digital și în consecință cu dificultăți în menținerea contactului cu toți elevii, iar ulterior adaptarea la ce înseamnă sistemul de învățământ post-pandemic.

Elevii au trebuit să folosească platforme multiple. S-au confruntat cu insuficiența resurselor tehnice, iar acolo unde existau, erau în general folosite de parinți care munceau de acasă - telework.

Nemulțumirile au existat și continuă să existe atât față de procesul de predare și învățare, cât și față de servicii administrative, accesibilitate, mobilități internaționale, dimensiune socială, procese de optimizare și siguranță. Resursele IT cumpărate în pandemie sunt din nou folosite ocazional, în loc să devină piesă principală în procesul educațional.

Reporter: Considerați că este folositor să fie îmbinată școala online cu cea offline?

Andreea Sava: Predarea online poate reprezenta o soluție doar pentru alfabetizații digital, iar aici România nu ocupă o poziție foarte bună față de alte țări europene, deși stă mult mai bine la infrastructura rețelei și vitezei de internet. Digital divide poate însemna diferența dintre media europeană și subdezvoltarea periferiei europene, ambele realități prezente în sistemul din România. Predarea online s-a democratizat, însă cea mai mare problema a fost tratarea noului mediu online în același mod ca cel offline. Ori nu poți fi interesant și nu poți capta atenția dacă faci în online, ca profesor, aceleași lucruri plictisitoare din offline. Ca elev, efortul de a susține atenția este și mai mare, chiar dacă beneficiezi de conținuturi educaționale captivante!

Într-un scenariu utopic (în momentul de față, în România), îmbinarea școlii online cu cea offline ar fi foarte utilă, dacă s-ar utiliza platformele, instrumentele și lecțiile potrivite, astfel încât predarea să fie cât mai atractivă pentru elevi și cat mai captivantă.

Reporter: Ce a învățat sistemul educațional după această criză sanitară?

Andreea Sava: Odată cu această criză sanitară a apărut o nouă noutate în sistemul educațional din România: învățământul online. În legislația românească (atât în Legea Învățământului nr. 84/1995 cât și Legea Educației Naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare) nu se face nici o referire la acest sistem de învățământ, deoarece în ultimele decenii societatea românească nu s-a mai confruntat cu o astfel de situație.

Totuși, sistemul educațional românesc a făcut progrese rapide și avem și exemple atât din mediu pre-universitar, dar și universitar. Universitatea Politehnica Timișoara (UP) de pildă, instituție - ancoră a unui eveniment recent dedicat educației online a pornit cu un campus virtual acum 15 ani, iar



acum au inclusiv cursuri online de la mai multe universități integrate pe platforma lor, platformă care a cunoscut în această pandemie o creștere exponențială. Totuși, în multe unități există un imobilism în ceea ce privește replierea metodelor tradiționale în noul mediu online. Modul în care educația a fost dezvoltată în criză a arătat o nevoie mai mare de a dezvolta competențe tangibile și nu doar de transfer de informații. Profesorii ar trebui să devină facilitatori, iar studenții ar trebui să înțeleagă că evaluările sunt de fapt o șansă de îmbunătățire într-o manieră dinamică, un proces continuu și nu un punct de oprire.

Reporter: Poate fi considerată pandemia o șansă pentru învățământul autohton?

Andreea Sava: Din punctul meu de vedere, pandemia nu poate fi considerată o șansă pentru învățământ, ci mai degrabă o neșansă pentru elevii din România având în vedere faptul că distribuția actuală a resurselor, cu rate de

penetrare a internetului de 73,7% în zona urbană și de 47,1% în mediul rural, unde locuiesc peste 50% dintre copiii din această țară (Unicef, 2020). Mai mult de atât, analfabetismul funcțional situează România pe unul dintre ultimele locuri din Uniunea Europeană, deoarece 49% dintre elevii români de 15 ani nu reușesc să-și folosească informațiile dobândite în școală pentru a-și rezolva problemele cotidiene, iar prognozele indică o creștere a acestuia cu 10% la această generație de elevi în comparație cu generația precedentă, ca urmare a închiderii școlilor și a trecerii învățământului în online (Rezultatul devastator al închiderii școlilor, Măriuca Talpeș).

Reporter: Ce așteptări aveți de la anul școlar 2022-2023?

Andreea Sava: Anul școlar 2022-2023 are o structură nouă care prevede că anul școlar începe la data de 1 septembrie 2022 și se încheie la data de 31 august 2023, având o durată de 36 de săptămâni de cursuri. Potrivit

noul structuri publicată în Monitorul Oficial, semestrele vor fi înlocuite cu cinci module de învățare care vor fi alternate cu vacanțe, iar tezele vor fi înlocuite cu evaluări standardizate. Există desigur prevederi pentru diferite clase iar o altă noutate importantă pentru anul școlar 2022-2023 este aceea că elevii și profesorii vor avea o vacanță mobilă. Modulul 3 se va derula până în luna februarie, când vom avea cea de-a treia vacanță, care va putea fi acordată în a doua jumătate a lunii februarie, în a treia săptămână sau în a patra săptămână a lunii februarie, la decizia fiecărui inspectorat școlar prin consultare.

Reporter: Ce schimbări, legate de principalele examene naționale, vedeți posibile în viitorul apropiat, fără a da peste cap generațiile actuale de elevi?

Andreea Sava: În primul rând, trebuie publicate din timp toate subiectele pentru anul viitor și pentru următorii doi ani. Pentru că principala problemă întâlnită în rândul elevilor este că aceștia sunt zăpaciți de faptul că se schimbă tipurile de întrebări chiar înainte de examenul propriu zis, uneori chiar cu doar trei luni înainte.

Modificările la examene trebuie să fie legate de o mai mare capacitate analitică de rezolvare a problemelor pe care trebuie să o demonstreze elevii. Acest lucru poate fi testat practic, iar temele din examene trebuie să susțină într-un fel sau altul activitatea economică, socială sau civică. De azi, deja, subiectele pentru bacalaureatul de anul viitor ar trebui să fie foarte clare.

Reporter: Ce considerați că ar trebui modificat la cadrul legal din domeniu, mai ales că se discută intens de noul proiect al Legii Educației?

Andreea Sava: Asociația Ține de Noi a avut o dezbateră pe această temă, în data de 24 august. În cadrul evenimentului s-au dezbătut prevederile cele mai importante din noua lege a educației pentru învățământul preuniversitar, precum: învățământul obligatoriu va cuprinde grupa mică începând cu anul 2030, colegiile naționale vor putea organiza propriile examene de admitere, structura examenului de bacalaureat se modifică, fără note la educație fizică și arte, profesorii se vor putea titulariza și pe mai puțin de 18 ore, salariile profesorilor debutanți cresc cu 43%, reorganizarea inspectoratelor școlare în Direcții publice pentru învățământul preuniversitar, restructurarea ARACIP și înființarea ANISAC.

Legea nu vine cu modificările necesare și nu are un concept unitar. Studentul ar trebui să aibă un curs flexibil și adaptat nevoilor sale. Curriculum-ul la decizia elevului/studentului din oferta școlii reprezintă o dorință a elevilor/ studenților care i-ar putea face să fie mai motivați să vină la școală. În acest moment, opțiunile sunt alese pentru a completa o normă didactică sau alta, elevii/ studenții nu au acea flexibilitate necesară. În mediul pre-universitar curriculumul de liceu trebuie adaptat și scuturat de elementele mai puțin utile, dând astfel mai mult timp elevului - în linie cu celelalte țări. În mediul universitar nu avem nici măcar o lege care să recunoască învățarea online, deși avem deja câteva cursuri care s-ar putea integra de mâine în această nouă realitate, ele sunt pregătite deja. În acest sens trebuie să se ia măsuri urgente privind echivalarea lor și recunoașterea lor academică.

Reporter: Ce lipsește în acest moment pentru o îmbunătățire a procesului de educație: personal calificat, doctări, o strategie pe termen lung?

Andreea Sava: În primul rând, sunt necesare investiții masive în infrastructură, nu poți să digitalizezi sistemul de învățământ, în contextul în care o școală funcționează într-o clădire din 1893 și care cel mai probabil nu are un grup sanitar adecvat. În al doilea rând, cadrul legal în vigoare ar trebui să susțină inovația, să susțină lucrurile noi și să pregătească elevul/ studentul să se integreze pe piața muncii pentru a reduce astfel rata de analfabetism funcțional, ori acest lucru presupune indicatori de trasabilitate din zona educațională spre zona de angajabilitate. De asemenea, ar trebui, la fel ca în Israel, profesorii să fie angajați la nivel național și detașați acolo unde este nevoie, cu diurnele consistente și cu mijloacele financiare necesare (bani de navetă, de cărți, pentru dotare, etc.) pentru munca în rural.

Reporter: Vă mulțumim! ■

”Regresul actului educațional din această perioadă se va vedea în piața muncii”

(Interviu cu Andrei Niculescu, Directorul General al Editurii NICULESCU)

Piața cărții a fost afectată din plin de pandemie, dar și de creșterile de prețuri din ultimul an. Editurile încearcă să facă față acestor provocări, chiar dacă misiunea nu este una deloc ușoară, în condițiile în care autoritățile nu oferă ajutorul așteptat de toată lumea. Regresul actului educațional din această perioadă se va vedea în piața muncii, este de părere Andrei Niculescu, Directorul General al Editurii NICULESCU. Printre altele, domnia sa ne-a vorbit, în cadrul unui interviu, despre provocările din sector.

Reporter: Cât de mult a fost afectată piața cărții de evenimentele din ultimii doi ani?

Andrei Niculescu: Anul 2020 a fost un an de șoc, în care fiecare editură a făcut tot ce a putut să supraviețuiască. Închiderea librăriilor fizice a avut ca efect dezvoltarea pieței de carte online, însă tranziția nu a fost imediată și s-a făcut în etape, dat fiind că librăriile online sunt de peste zece ori mai puțin decât cele fizice. În 2021 a avut loc o normalizare, însă, fără absolut niciun sprijin din partea autorităților, majoritatea editurilor au fost foarte afectate.

Reporter: Predarea online a dus la o creștere a rolului cărții școlare și al materialelor auxiliare sau dimpotrivă?

Andrei Niculescu: Predarea online a fost și este o provocare atât pentru profesori și educatori, cât și pentru elevi. Din păcate am văzut că interesul și așa scăzut pentru școală și carte a scă-

zut și mai mult. Iar regresul actului educațional din această perioadă se va vedea în piața muncii peste puțin timp.

Reporter: Cu ce probleme s-a confruntat editura dumneavoastră în perioada crizei sanitare?

Andrei Niculescu: Închiderea librăriilor fizice și a școlilor a dus la sistarea imediată a vânzărilor pentru o perioadă de mai multe luni, cu efecte devastatoare imediate în ce privește impozitele, salariile, plățile furnizorilor etc.

Reporter: Ce strategie ați abordat ca să treceti mai ușor peste criză?

Andrei Niculescu: Am făcut sacrificii colective mari, în special financiară, dar am păstrat legătura cât mai strânsă cu partenerii noștri, ajutându-ne reciproc.

Reporter: Trece editurile printr-o perioadă de criză?

Andrei Niculescu: Editurile și pia-



ța de carte, întreg peisajul educațional și cultural, sunt în criză dintotdeauna, din cauza lipsei totale de interes din partea statului. Migrația la milioane de

Reporter: Care sunt principalele probleme cu care se confruntă o editură, inclusiv una care tipărește manuale?

Andrei Niculescu: În sectorul școlar, acolo unde este o piață închisă (probabil singura din UE), unde statul face regulile și tot statul decide dacă joacă după ele sau nu, editurile se împart în două categorii disjuncte: cei care câștigă licitații și cei care le pierd. După scoaterea în afara legii a auxiliarelor din școlile românești în 2017, cărțile au acces limitat, discreționar în școlile, clasele și mințile copiilor noștri.

Reporter: Care a fost evoluția prețurilor?

Andrei Niculescu: În cazul manualelor, atât noi, cât și vechi, Ministerul Educației a menținut același procent ridicol de creștere a prețurilor de circa 1% pe an chiar și în 2022, când avem inflație de 15%, iar prețul hârtiei s-a dublat atât în 2021, cât și 2022. Ce ar mai fi de spus?

Reporter: Valul de scumpiri din ultimul an v-a afectat?

Andrei Niculescu: Desigur, ca pe orice afacere. Cheltuielile au crescut la mai toate categoriile, de la hârtie, la salarii, la utilități, însă prețurile de vânzare nu pot fi crescute în același procent, ceea ce conduce automat la o scădere drastică a producției de carte.

Reporter: Cum a evoluat activitatea companiei dumneavoastră în ultima perioadă?

Andrei Niculescu: După șocul inițial din 2020, anul 2021 a marcat o revenire, însă nu la aceleași niveluri ca înainte de pandemie.

Reporter: Ce estimări aveți pentru 2022?

Andrei Niculescu: Datorită comportamentului volatil de consum al cărților, nu am pregătit proiecții pentru acest an și nici pentru următorul. Însă ne așteptăm ca lucrurile să nu se schimbe în bine, din păcate.

Reporter: Ce proiecte aveți în derulare (v-au fost afectate proiectele prevăzute de pandemie)?

Andrei Niculescu: Oricine poate să o ducă bine în condiții de creștere, însă pe timp de criză, reziliența și încăpățănarea pot face diferența. Prin urmare, în ciuda tuturor obstacolelor menționate mai sus, nu am renunțat la nimic și ne străduim să ne ducem la bun sfârșit planurile editoriale. În continuare încercăm să publicăm cele mai frumoase și mai utile cărți, atât pentru adulți, cât și pentru micii noștri cititori. Ne iubim publicul și ne iubim cărțile la care muncim atât de mult, și încercăm să punem o participă din noi în fiecare titlu publicat.

Reporter: Vă mulțumim! ■

UNIVERSITATI

„În sectorul învățământului, probabil că cel mai mult lipsește încrederea în sistemul educațional”

(Interviu cu Costel Negricea, rectorul Unversității Româno-Americane)

● “Nu este nimic rău că tinerii aleg să studieze (și) în străinătate, experiența internațională și oportunitățile oferite sunt extrem de valoroase”

Reporter: Care sunt cele mai mari probleme cu care se confruntă sistemul de educație după un întreg an școlar desfășurat în pandemie?

Costel Negricea: Există mai multe provocări generate de perioada de pandemie, dar voi menționa doar câteva dintre acestea. Una dintre provocări este legată de faptul că lipsa de interacțiune directă, în campus, i-a făcut atât pe unii studenți, cât și pe o parte dintre colegi să fie ceva mai puțin flexibili în partea de inter-relaționare. Considerăm că este doar un neajuns trecător care se rezolvă de la sine, deoarece deja am sesizat o îmbunătățire continuă a interacțiunii în lunile petrecute împreună, în universitate. Este foarte adevărat că pentru studenții din primul și al doilea an de studii, care nu interacționaseră decât în mod punctual cu viața studentască în campus, adaptarea la noul context a presupus, și din partea noastră și din partea lor, eforturi ceva mai mari pentru acumularea într-un timp extrem de scurt a tuturor informațiilor necesare, pe care altă dată le primeau gradual, într-o perioadă mai extinsă de timp.

O altă provocare a vizat studenții internaționali, care în perioada în care activitățile didactice s-au derulat exclusiv online, nu au beneficiat de posibilitatea de a obține viza de studii, iar revenirea rapidă în campus i-a pus într-o oarecare dificultate în gestionarea acestui aspect. Și în acest caz, împreună cu autoritățile, am găsit soluții tranzitorii pentru fiecare caz în parte, reducând astfel, destul de mult, numărul situațiilor în care studenții internaționali, după aproape doi ani de studii, să fie nevoiți, în apropierea sesiunii de examene sau a examenelor de finalizare a studiilor, să-și întrerupă studiile.

Un al treilea aspect este legat de încercarea universităților de a găsi echilibrul optim, conform noilor reglementări adoptate de Ministerul Educației și ARACIS, între activitățile ce se vor desfășura obligatoriu în campus și cele derulate în format online. Cu siguranță, în special în cazul studiilor de masterat, unde majoritatea studenților deja lucrează – cel puțin aceasta este situația studenților Universității Româno-Americane - așteptările acestora sunt ca ponderea activităților online să tindă către nivelul maxim admis, dar sigur că va trebui analizat din perspectivă multicriterială acest subiect și găsită cea mai bună soluție, din perspectivă academică, în primul rând.

Reporter: Există realizări notabile în această perioadă de criză? Care sunt acestea?

Costel Negricea: Cronologic vorbind, pentru noi, probabil că cea mai notabilă realizare a perioadei de criză generată de către pandemie a fost că am reușit să ne mutăm întreaga activitate online în mai puțin de două săptămâni, iar apoi să îmbunătățim în permanență această experiență, investind semnificativ atât în tehnologie, cât și în instruirea colegilor sau studenților, cu privire la modul de lucru în acest format specific.

Pe de altă parte, este evident că pandemia a grăbit procesul de digitalizare a nenumărate activități sau procese, iar acesta este un câștig semnificativ pe care noi l-am perceput ca pe o presiune pozitivă asupra dinamicii schimbării și probabil că aici regăsim, și pe termen mediu, realizările notabile despre care aminteai dumneavoastră.

În plus, au existat câștiguri semnificative în ceea ce privește posibilitatea aducerii în fața studenților/colegilor, în calitate de “guest-speaker” sau trainer, a unor profesori/specialiști de oriunde din lume și aproape în orice perioadă aferentă anului universitar, fapt care nu era posibil cu atât de multă flexibilitate anterior.

Reporter: Considerați că după această perioadă se va schimba modul în care se face educație?

Costel Negricea: Cu certitudine adaptarea modului în care se face educație există deja, ce este important este



să conștientizăm și să evaluăm constant modul în care ea va continua și se va perfecționa. Aceste transformări au început înaintea pandemiei pe piețe educaționale dezvoltate, au evoluat în timpul acesteia și reprezintă modele pe care le adoptăm sau de la care să pornim și noi la nivelul pieței educaționale românești, fie la nivel legislativ, fie la nivelul fiecărei instituții de învățământ. Schimbarea în educație cere timp și evaluări temeinice, cunoscută fiind complexitatea și impactul asupra individului, societății și omenirii în ansamblu. Probabil că este dificil să ne referim astăzi, în integralitatea lor, la toate aceste schimbări pentru că încă suntem într-o perioadă de testare a unora dintre aceste modificări, dar cu siguranță, pe termen mediu, vom putea constata care modificări se vor dovedi conjuncturale și care vor reprezenta schimbări majore, cu impact pe termen lung.

Reporter: Predarea online poate reprezenta o soluție pe termen lung?

Costel Negricea: Pentru anumite activități didactice, predarea online va reprezenta o soluție pe termen lung. Sunt domenii de studii și tipuri de activități didactice (și nu doar didactice) unde interacțiunea online este mai facilă. Sigur că această formă nu poate înlocui pe deplin și în orice context interacțiunea directă, în campus, dar cred că depinde doar de noi să știm să valorificăm, pe deplin și cu buna credință necesară, atu-urile fiecărui mod de interacțiune. La nivel universitar, probabil că dificultățile tehnice și sociale ale unui astfel de demers sunt ceva mai ușor de depășit decât în cazul învățământului preuniversitar, dar este evident că acest tip de proces presupune o responsabilitate și o implicare individuală la un nivel superior față de interacțiunea clasică, iar aici depinde, în principal, de fiecare dintre noi (cadre didactice sau studenți) cât de onest înțelegem să ne achităm de atribuțiile ce ne revin.

Reporter: Vor reveni toți studenții în sălile de clasă din această toamnă?

Costel Negricea: În măsura în care nu vor interveni alte reglementări legale care să schimbe această stare de fapt, începând cu noul an universitar activitatea didactică se va desfășura în campus, cu posibilitatea ca, în conformitate cu noul cadru normativ și cu hotărârile instituționale ce urmează a fi adoptate, o parte a acestei activități să poată fi derulată și în format online. Principala noastră speranță este legată de scăderea numărului de cazuri de îmbolnăviri, astfel încât să nu mai fie cazul să se suspende integral activitatea didactică în campus, dar sigur că acest aspect nu depinde de noi și tot ce putem face este să fim cât mai bine pregătiți pentru toate scenariile posibile.

Reporter: Ce lipsește în acest moment pentru o îmbunătățire a procesului de educație?

Costel Negricea: La nivel general, probabil că cel mai mult lipsește încrederea în sistemul educațional din România, iar această încredere se va

(re)câștiga destul de greu și va cere timp și inițiative adecvate. Noi suntem optimiști și considerăm că pe termen mediu și lung eforturile mediului educațional din România vor da roade. Nu este nimic rău că tinerii aleg să studieze (și) în străinătate, experiența internațională și oportunitățile oferite sunt extrem de valoroase. Provocarea României este să reușească, pe de o parte, să îi convingă pe unii dintre acești tineri să revină, cândva, în țară, iar cu alții să păstreze în permanență legătura și ei să fie persoanele de legătură ale oricăror forme de parteneriate academice, științifice, de afaceri etc., care se vor constitui în viitor.

Reporter: Care sunt problemele majore cu care se confruntă Universitatea pe care o conduceți?

Costel Negricea: Nu le-aș numi neapărat probleme, ci mai degrabă provocări la care trebuie să răspundem, noi toți, în mod adecvat, deoarece nu sunt doar aspecte ce preocupă sau impactează doar universitatea noastră. Vă voi oferi doar câteva exemple:

O primă provocare, care preocupă întreg sistemul educațional pe termen mediu și lung, provine din numărul de candidați potențiali, din ce în ce mai redus. Această provocare este generată, în principal, de natalitatea în scădere, după 1990 (în anul 2021 înregistrându-se cel mai mic număr de nou-născuți din 1930 și până în prezent). Este un fenomen cu care ne confruntăm de multă vreme și știm cu toții că se va ajunge aici. Scăderea numărului de potențiali candidați a fost accentuată, dincolo de declinul demografic, de migrația economică.

O altă provocare ar fi legată de faptul că universitățile particulare, ca percepție generală la nivelul societății (nu la nivel individual), nu se bucură de cea mai bună imagine, este adevărat, și din cauza unor decizii inadecvate ale unora dintre aceste universități, ale căror consecințe nefavorabile s-au extins ulterior, ca imagine defavorabilă asupra întregului sistem de învățământ superior privat. Faptul că ne păstrăm de peste un deceniu numărul de studenți, respectiv candidați, și că am obținut la toate evaluările naționale sau internaționale cel mai înalt calificativ posibil sau că la relativ recenta clasificare a universităților, realizată de ARACIS cu sprijinul Băncii Mondiale, suntem singura universitate particulară care se regăsește în prima grupă valorică, a celor mai bune de universități din țară, considerăm că în pofida unei percepții generale negative, societatea face diferența și identifică în mod corect, la nivel individual, valoarea fiecărei instituții de învățământ superior.

O a treia provocare, nu neapărat ultima, ar fi lipsa de echitate care se manifestă uneori, în mod nejustificat, la nivel de sistem educațional. Universitățile particulare sunt entități non-profit, de utilitate publică, dar cu toate acestea, ele sunt eligibile pe exte de puține linii de finanțare, inclusiv din fonduri.

Reporter: Mai există competiție în privința educației între marile centre naționale?

Costel Negricea: Competiție, dar și cooperare, spun eu, există și vor exista și în viitor. Atât competiția, cât și cooperarea sunt foarte bune, pentru că reprezintă o formă de progres la nivel instituțional sau individual. În opinia mea însă, competiția cea mai dificilă, pe termen mediu și lung, nu este aceea între universitățile din diverse centre regionale (București, Iași, Cluj, Timișoara etc) și nici între universitățile de stat și cele particulare, sau între universitățile mari și cele mici, ori între cele comprehensive și cele specializate, competiția cea mai dificilă va fi cu universitățile europene sau internaționale, la modul general. Constatăm că, la nivel European, finanțările cele mai mari se intenționează a fi acordate așa numitelor universități sau consorții europene sau că un număr important de tineri români, absolvenți de liceu, aleg să studieze în străinătate, fără a mai fi necesar măcar ca unele universități de top să deschidă filiale în România.

Pe de altă parte, faptul că aproximativ 30-40 de universități românești (Universitatea Româno-Americană fiind una dintre instituțiile pe deplin implicate în acest demers) reușesc să participe din nou, după pandemie, împreună la o serie de congrese profesionale internaționale sau târguri de recrutare relevante, sub egida “Study in Romania” (cum este conferința EAIE, de acum, din septembrie, de la Barcelona) este un semn de maturitate și dovedește că la nivelul pieței educaționale din România există cooperare și dorință de parteneriat atunci când, împreună, putem obține rezultate sinergice mai bune decât în mod individual.

Reporter: Care au fost cele mai mari provocări ale crizei sanitare?

Costel Negricea: Principala provocare a fost să gestionăm, învățând “din demers”, o formă de criză pe care omenirea nu o mai experimentase, cel puțin în ultimul secol, probabil de la gripa spaniolă încoace.

Apoi, o altă provocare, dincolo de aspectele sanitare, a fost legată de fap-

tul că a trebuit să fie găsite, extrem de rapid, soluții de a rămâne pe deplin funcționali pe toate palierele, din perspectivă instituțională, ceea ce nu a fost ușor, dar nici foarte dificil, pentru că, așa cum menționam anterior, în mai puțin de două săptămâni, noi reușiserăm să facem acest pas către mediul online pentru majoritatea tipurilor de activități administrative și integral atunci când vorbim de activități didactice.

Dintr-o altă perspectivă, recunoaștem că ne-am fi dorit ceva mai multă predictibilitate pentru a le conferi studenților, la rândul nostru, o astfel de perspectivă, dar înțelegem că a fost o perioadă de criză fără precedent pentru toți cei implicați și este dificil să fii pe deplin predictibil într-un astfel de context. În plus, nu a fost ușor nici din perspectiva impactului psihologic, atât pentru colegi, cadre didactice și personal administrativ, cât și pentru studenți.

Reporter: Ce strategie a abordat Universitatea pe care o reprezentați în timpul pandemiei?

Costel Negricea: O strategie proactivă, (dar și adaptivă, în același timp), prin intermediul căreia să găsească rapid cele mai bune soluții tehnice la situația generată de pandemia de COVID-19. Parteneriatul îndelungat cu Microsoft ne-a determinat să optăm rapid pentru MsTeams ca și soluție tehnică pentru derularea activităților didactice (și nu numai). Imediat după aceea am trecut la instruirea cadrelor didactice, studenților, precum și colegilor din cadrul personalului didactic auxiliar și administrativ, cu privire la modul de lucru cu această platformă, dar și cu o serie de alte aplicații care a fost necesar să fie implementate. A fost un proces de învățare continuă, extrem de util, dar care a presupus, spre exemplu, pentru profesori și o adaptare a metodelor didactice la formatul de lucru online, nu doar o familiarizare cu aspectele tehnice ale utilizării unei platforme. Probabil că unul dintre avantajele noastre a fost faptul că nu am privit pandemia ca pe un fenomen punctual, care ne va afecta doar pe termen scurt, ci, în cadrul scenariilor de lucru create, am luat în calcul că ar putea fi un fenomen mai extins ca perioadă (chiar dacă sperăm că nu o perioadă atât de lungă) și atunci tot ceea ce am construit în acest context a fost făcut să dureze oricât de mult va fi necesar, inclusiv în perioada post-pandemie, pe unele paliere.

Reporter: Este pregătită Universitatea pentru un eventual nou val al crizei sanitare?

Costel Negricea: Noi spunem că suntem mai pregătiți decât la oricare dintre valurile anterioare, dar nu uitați că între timp au venit alte provocări: războiul din Ucraina, criza energetică, o posibilă criză economică etc.; ca urmare, pregătirea noastră acoperă și alte paliere, nu doar pe cel al pandemiei. Desigur, ne-am dori sau ne-am fi dorit ca nici războiul, nici criza energetică și nici din ce în ce mai apropiata criză economică să nu ne afecteze, dar știm deja răspunsurile și vedem consecințele.

Reporter: Au fost făcute modificări ale taxelor în ultimul an?

Costel Negricea: Nu, taxele de studii nu s-au modificat, în pofida creșterilor semnificative, în principal, ale cheltuielilor cu gazele sau electricitatea. Din această perspectivă, o bună-practică (spunem noi) a universității noastre este aceea că în cazul adoptării unei decizii de creștere a taxelor, această creștere ar urma să vizeze doar generațiile viitoare de studenți, în timp ce actualele generații își păstrează taxele de studii la același nivel până la finalizarea ciclului de studii. Considerăm că este o dovadă de responsabilitate și predictibilitate și, în opinia noastră, capcana taxelor de studii mici, sub nivelul costurilor reale (sau păstrarea costurilor sub nivelul necesar derulării unui proces academic adecvat), va conduce în perioada următoare la o serie de sincope instituționale, atât în învățământul privat, cât și în cel public, deoarece un echilibru financiar sănătos nu poate obținut “peste noapte” și în niciun caz printr-o creștere abruptă a taxelor studenților, ci prin politici financiare riguroase și prin conferirea unor perspective pe deplin predictibile, pe termen mediu și lung. Noi asigurăm din resurse instituționale proprii o pondere de 20% a studenților de la licență și, respectiv, 10% a celor de la masterat, care nu plătesc taxe de studii – studiază gratuit –, oferind în acest fel o șansă celor care nu dispun de resurse financiare suficiente să poată studia la o universitatea particulară și să se poată bucura de toate oportunitățile pe care noi le oferim.

Reporter: Sunt mai căutate cursurile de învățământ la distanță în această perioadă?

Costel Negricea: Din perspectiva cursurilor scurte, din categoria “professional education”, cu certitudine aceasta este varianta ce va funcționa cel mai bine (și) în viitor și consider că succesul unor platforme precum Coursera, edX, Udemy sau Khan Academy, ori faptul că toate marile universități ale lumii, începând cu Harvard, Stanford sau MIT oferă astfel de cursuri și certificări online, dovedește succesul unui astfel de model educațional.

Din perspectiva programelor de studii de licență/masterat rămâne ca în anii următori să dovedească dacă discutăm despre succesul unor programe în format hibrid – activități în campus, combinate cu activități online – sau despre un format 100% online. Cu privire la acest din urmă format, ar trebui avut în vedere că, spre exemplu, conform legii, în prezent, nu pot fi organizate programe de masterat la distanță.

Cu certitudine sunt mulți factori care vor influența modelul educațional al viitorului. După cum constatați, deși se părea că modelul “work from home” va rămâne dominant pentru totdeauna, unele companii financiare sau nefinanciare, extrem de cunoscute publicului – vezi Goldman Sachs sau Tesla – au cerut imperativ angajaților să revină la birou, fie și doar parțial. Adoptarea unui model educațional trebuie plasată în contextul complexității proceselor implicate, a nevoilor reale ale studentului, prezente și viitoare, și în legătură directă cu tendințele pieței muncii și societății în ansamblul ei.

Reporter: Mulțumesc! ■

Oferta academică este relativ similară cu cea din anii anteriori, cu programe de studii din domeniile științelor economice, juridice și al educației fizice și sportive, pentru studii universitare de licență (<https://www.rau.ro/gaseste-un-program/>) sau studii universitare de masterat (<https://www.rau.ro/master-gaseste-un-program/>) , dispunând de:

- 11 programe de studii de licență, cu predare în limba română, la forma de învățământ “cu frecvență”;
- 2 programe de studii de licență, cu predare în limba engleză, la forma de învățământ “cu frecvență”;
- 5 programe de studii universitare de licență, cu predare în limba română, la forma de învățământ “cu frecvență redusă”;
- 9 programe de studii de masterat, cu predare în limba română, la forma de învățământ “cu frecvență”;
- 6 programe de studii de masterat, cu predare în limba engleză, la forma de învățământ “cu frecvență”;

Printre elementele de noutate față de anul anterior am putea menționa:

- Începând cu acest an și cele mai recent înființate dintre programele noastre de studii – Educație fizică și sportivă și Kinetoterapie și motricitate specială – au obținut acreditarea, după ce au parcurs toate etapele premergătoare necesare;
- anele dintre programele de studii universitare de licență, atât cu predare în limba engleză, cât și cu predare în limba română conferă posibilitatea obținerii unei duble diplome, atât din partea URA, cât și din partea a două universități americane partener;
- au fost create noi programe de studii de masterat, precum cel de “Finanțe și tehnologii financiare – FINTECH”, care este cel mai aproape de profilul publicului dvs. și care își propune să răspundă tocmai unora dintre cele mai noi provocări existente la nivelul global, atât din perspectiva tehnologică, cât și de business. Aducem și pe această cale mulțumiri pentru sprijinul conferit în cadrul reuniunilor de “Advisory Board” aferente acestui program, reprezentanților BNR, ARB, ISF, First Bank sau celor ai Asociației Fintech Romania - cu care am și încheiat recent un parteneriat și care, printre alte forme de cooperare, urmează să ofere și un număr de burse pentru candidații înscriși în cadrul acestui program de studii. ■

PLATFORME

„Educația nu îndrăznește să facă pași decisivi către un viitor digital”

(Interviu cu Evelina Necula, Co-Founder & CMO Kinderpedia)

- „Elevii au fost primii care s-au adaptat la noul mod de lucru, atunci când contextul pandemic a impus trecerea în online”
- „Un raport recent al Băncii Mondiale, UNESCO, UNICEF califică criza provocată de pandemia COVID-19 în educație drept cea mai gravă din istorie”

Ultimii doi ani au demonstrat că educația din România este pregătită pentru un viitor digital, dar nu îndrăznește să facă pași decisivi în direcția aceasta, susține Evelina Necula, Co-Founder & CMO Kinderpedia. Printre altele, domnia sa ne-a spus, în cadrul unui interviu, că majoritatea decidenților au pus această situație pe seama slabei infrastructuri digitale la nivelul școlilor. “Un raport recent al Băncii Mondiale, UNESCO, UNICEF, “The State of the Global Education Crisis: a Path to Recovery”, califică criza provocată de pandemia COVID-19 în educație drept cea mai gravă din istorie. Această generație de elevi riscă să piardă 17 trilioane de dolari din câștigurile lor pe parcursul vieții, ca urmare a închiderii școlilor, adică echivalentul a 14 % din PIB-ul mondial actual, mult mai mult decât cele 10 trilioane de dolari estimate pentru 2020”, mai supliniază Evelina Necula.

Reporter: Care sunt concluziile trase după doi ani școlari desfășurați în mare parte online?

Evelina Necula: Ultimii doi ani ne-au demonstrat că educația din România este pregătită pentru un viitor digital, dar nu îndrăznește să facă pași decisivi în direcția aceasta. Cei mai mulți dintre decidenți au pus această situație pe seama slabei infrastructuri digitale la nivelul școlilor. Dacă privim însă mai în profunzime, vedem că adevăratele frâne ale acestei transformări vin din înțelegerea insuficientă a rolului tehnologiei în educație, dar și din lipsa competențelor digitale ale profesorilor.

Cei mai mulți dintre actorii implicați în procesul educațional asociază încă educația digitală cu școala online, ceea ce generează o confuzie uriașă. De aici și antagonismul pe care îl vedem la mulți profesori, chiar și părinți, față de adopția de instrumente digitale în procesul educațional. S-au ridicat câteva sloganuri eronate, care se pun în calea oricărei inițiative de inovație în educație. Prima este că digitalul înlocuiește școala propriu-zisă, cu predare fizică. Or, rolul tehnologiei este să completeze, să faciliteze, să îmbogățească modul în care se desfășoară procesul de predare învățare, nu să îl treacă exclusiv în online. Am mai auzit că tehnologia depersonalizează educația. Dar, dacă îl privim ca pe un canal de suport, vom vedea că, de fapt, un mediu de lucru digital permite colectarea de informații ce contribuie la construirea unui profil personalizat al fiecărui elev, facilitează un dialog dedicat cu fiecare copil și fiecare familie și scurtează buclele de feedback, ce stau la baza învățării active. Poate una dintre cele mai absurde temeri pe care le-am auzit în ultima perioadă este aceea că profesorii vor fi înlocuiți de roboți. La fel de ridicolă

precum teama de 5G. În realitate, tehnologia va crea locuri noi de muncă, iar educația este al doilea domeniu care va beneficia de această creștere în următorii zece ani, după sănătate. Conform unui studiu al PWC, 325.000 de noi locuri de muncă vor fi create în educație în România, poziții ce vor avea la bază utilizarea de noi tehnologii.

Anticipăm deci că, departe de a-i înlocui pe profesori, tehnologia va crea oportunități noi și interesante de carieră în școală și în jurul ei. Iar profesorii care folosesc tehnologia, îi vor înlocui pe cei care nu o fac, așa cum s-a întâmplat în toate domeniile economiei și societății marcate de transformarea digitală. Dacă în ultimii doi ani, profesorii au colecționat diplome de competențe digitale, unele chiar tipărite, în mod ironic, pe hârtie, ceea ce ne așteptăm să vedem în următorul an este orientarea către utilizarea de zi cu zi a platformelor și aplicațiilor dedicate educației. Mă refer aici la instrumente de comunicare, de gestionare a activității de la clasă, orar, prezență, note, teme, de monitorizare a progresului, de evaluare standardizată sau de creare de conținut.

Reporter: Pe cine a ajutat și pe cine a dezavantajat desfășurarea cursurilor în mediul online?

Evelina Necula: Elevii au fost primii care s-au adaptat la noul mod de lucru, atunci când contextul pandemic a impus trecerea în online. În funcție de sprijinul pe care l-au primit din partea școlilor și al administrației, profesorii au creat noi medii de învățare, în care au îmbinat armonios elemente de predare sincronă, live, cu crearea și distribuția de materiale educaționale în format digital, asincron. Acolo unde tehnologia a fost folosită corespunzător, orele au devenit mai interactive, mai dinamice, conținuturile mai atractive și comunicarea mai perso-



nalizată pe nevoile fiecărui elev.

Profesorii care au experimentat acest mod de lucru au păstrat instrumentele digitale în practica de la clasă. Pe de o parte, ca să salveze timp, cum se întâmplă cu funcțiile de catalog electronic sau de raportare, pe de alta, ca să comunice mai eficient cu elevii și cu familiile, cu ajutorul modulelor de teme, de monitorizare a progresului școlar sau multimedia. Și familiile care au avut ocazia să se apropie de activitatea copiilor de la școală cu ajutorul mijloacelor digitale au acum mai multă încredere în profesori și sunt mai deschise către dialog și colaborare.

Ei rămân însă o minoritate pentru că, pentru majoritatea elevilor și profesorilor, episoadele de trecere în online au fost marcate de heirup si de haos – ia codul, resetează-ți parola, caută-ți clasa și așa mai departe. Iar nota de plată pentru acest haos vine sub forma unor decalaje uriașe de învățare, care vor avea impact asupra viitorului academic al copiilor care sunt astăzi în bănci, asupra nivelului de trai, dar și asupra PIB-ului țării. Un raport recent al Băncii Mondiale, UNESCO, UNICEF, “The State of the Global Education Crisis: a Path to Recovery”, califică criza provocată de pandemia COVID-19 în educație drept cea mai gravă din istorie. Această generație de elevi riscă să piardă 17 trilioane de dolari din câștigurile lor pe parcursul vieții, ca urmare a închiderii școlilor, adică echivalentul a 14% din PIB-ul mondial actual, mult mai mult decât cele 10 trilioane de dolari estimate pentru 2020.

Reporter: Care au fost provocările cu care v-ați confruntat în această perioadă și cum ați reușit să le învingeți?

Evelina Necula: Ultimul an a fost marcat și de o tranziție timidă a școlilor publice către utilizarea catalogului electronic, funcție pe care Kinderpedia o pune la dispoziția utilizatorilor din 2019. Această tranziție a fost încurajată de invitația lansată de Ministerul Educației, care le permite școlilor doritoare, să folosească exclusiv catalogul electronic în acest an școlar. O veste bună, în esență, această oportunitate a dat naștere însă, peste noapte, la 12-15 afaceri speculative, într-un domeniu unde, cu câteva luni în urmă, nu erau mai mult de 3-4 jucători serioși. Acești antreprenori de ocazie care au început să vândă servicii de catalog școlilor, chiar și primăriilor, expun sistemul unui risc uriaș. Pe de o parte, în ceea ce privește securitatea datelor, pentru că numeroase dintre aceste platforme

sunt găzduite pe servere locale, în Bistrița-Năsăud sau în Ciorogârla, cu alte 192 de site-uri și aplicații. Pe de altă parte, ele amenință credibilitatea soluțiilor edtech legitime, performante, care cu greu vor reuși să convingă o școală care a trecut în prealabil prin încercarea de a folosi un instrument de lucru rudimentar, fără suport tehnic, fără aplicații mobile și cu funcționalități limitate și greoaie.

Problema de la baza acestui fenomen este, de fapt, lipsa de standarde pentru achiziția de soluții edtech. Directorii nu știu, în marea lor majoritate, ce este o platformă de management școlar și ce face. Au o viziune limitată inclusiv asupra modului cum ar trebui să funcționeze, în instituția lor, un catalog electronic. Am derulat o campanie amplă de comunicare prin care am încurajat școlile și reprezentanții administrațiilor publice să cerceteze opțiunile disponibile înainte de a lua decizii și să se uite la cel puțin zece criterii esențiale în alegerea unei platforme de management școlar cu catalog electronic: 1) conformitatea cu normele GDPR; 2) disponibilitatea platformei în cloud; 3) găzduirea datelor pe servere din Europa; 4) disponibilitatea de aplicații mobile pentru profesori, manageri, elevi și familie; 5) experiența de utilizare; 6) asistența la implementare; 7) suport tehnic permanent în limba română; 8) integrarea cu alte platforme și baze de date ale autorităților; 9) posibilitatea de export al datelor; 10) prezentarea unui certificat de securitate cibernetică.

Timp de mai bine de patru ani, reprezentanții ministerului nu au oferit niciun sprijin antreprenorilor edtech, pe motiv că vor construi și ei platformele pe care noi le aveam deja, sub forma unui sistem amplu de management al școlarității. Acest proiect, care urma să beneficieze de o investiție de aproape 50 de milioane de euro, nu s-a mai realizat, iar finanțarea s-a pierdut. Dacă, în loc să se ambiționeze să reinventeze roata, reprezentanții autorităților ar fi sprijinit, cu sume mult mai modeste, soluțiile existente, am fi avut până astăzi o bază de date în care să se verse informații din toate tool-urile de pe piață și care să permită o diagnoză a sistemului, dar și intervenții personalizate, acolo unde sunt necesare. Un astfel de demers s-a făcut deja de ani buni în Marea Britanie, de exemplu, care, cu sprijinul de care a beneficiat de la guvern, a devenit un important furnizor de tehnologii edtech în lume.

Reporter: Care sunt principalele

probleme cu care se confruntă acum sistemul educațional?

Evelina Necula: Povara administrativă este una dintre cele mai puternice frâne în transformarea educației, atât la nivel de management școlar, cât și la nivelul clasei și al fiecărui profesor. Dacă nu ar fi forțați să se acopere cu atâtea hârtii, profesorii ar fi mai creativi, școlile

mai mult a crescut componenta salarială, pentru că majorările de prețuri din ultima jumătate de an au afectat fiecare individ în parte, astfel că a trebuit să facem un efort ca să compensăm acest deficit. Dacă ne uităm la provocările acestei perioade, ele vin tot din zona de talente, pentru că facem eforturi mari ca să identificăm angajați potriviți, atât pe partea tehnică, de programare, cât și în zona de expansiune internațională.

Reporter: Cum a evoluat activitatea companiei dumneavoastră în ultimii doi ani? Ce estimări aveți pentru 2022?

Evelina Necula: Suntem bucu-roși că Kinderpedia, soluția completă de comunicare și management pentru școli și grădinițe pe care am construit-o chiar aici, în România, a ajuns anul acesta la peste 50 de membri ai echipei și că am pus bazele unor hub-uri regionale dinamice în Portugalia, Brazilia, UK si Emiratele Arabe Unite. Provocarea acestei toamne și a anului care vine va fi să consolidăm creșterea internațională a Kinderpedia, care este prezentă astăzi în 17 țări.

În ultimii doi ani am reușit să atragem două runde de finanțare în valoare totală de 2,3 milioane de euro, la care au contribuit fondurile de investiții EGV, Roca X, dar și investitorii din comunitățile Seedblink și Grow-



"Cei mai mulți dintre actorii implicați în procesul educațional asociază încă educația digitală cu școala online, ceea ce generează o confuzie uriașă. De aici și antagonismul pe care îl vedem la mulți profesori, chiar și părinți, față de adopția de instrumente digitale în procesul educațional".

ar fi mai deschise, mai transparente, iar comunitățile din jurul lor ar fi guvernate de relații bazate pe încredere, empatie și sprijin reciproc. Pentru elevi, asta s-ar traduce într-un mediu de învățare mai dinamic, susținut de o comunicare promptă și personalizată cu profesorii lor.

Ca părinte, totodată, aș vrea să văd că școala se mută din zona transmițerii de conținuturi în aceea a creării de competențe. Îmi doresc ca toți profesorii cu care va interacționa copilul meu să înțeleagă că, în lumea în care el va trăi și va lucra, e mai important să demonstrezi capacitate de adaptare, de colaborare, gândire critică, creativitate și autoreglare, decât să redai conținuturi fixe, deseori învechite. Și ne întoarcem iarăși la competențele profesorilor și la abilitatea lor de a forma aptitudini de secol XXI.

Reporter: Majorările de prețuri au afectat și domeniul dumneavoastră de activitate? Care sunt provocările acestei toamne?

Evelina Necula: Dintre categoriile de costuri ale Kinderpedia, cel

ceanu. Ne-am consolidat veniturile din abonamente și am demonstrat că avem o relație pe termen lung cu școlile și grădinițele utilizatoare, o parte dintre ele prezente în comunitatea Kiindepreda de peste șase ani. Mai mult, am inițiat parteneriate internaționale valoroase, care ne-au permis să aducem soluția noastră în sprijinul profesorilor și elevilor din numeroase colțuri ale lumii. Un exemplu este parteneriatul cu Maple Bear Global Schools, cea mai mare franciză educațională canadiană din lume, care a ales Kinderpedia ca sistem de operare unic, ce le permite să integreze activitățile educaționale operaționale și financiare într-o singură platformă digitală. Kinderpedia oferă școlilor și grădinițelor Maple Bear din lume funcționalități personalizate pentru planificarea și monitorizarea activității administrative a școlilor, pentru gestionarea activității de la clasă, pentru monitorizarea progresului școlar și pentru comunicarea cu familia. Totodată, automatizează facturarea taxelor școlare.

Reporter: Mulțumesc! ■

